

छिटो र सर्वाधिक बित्री हुने

मधेशको पहिलो 'क' वर्गको राष्ट्रिय दैनिक

जनकपुर टुडे

Janakpur Today Daily

www.ejanakpurtoday.com

जनकपुर टुडेको APP डाउनलोड

गर्नका लागि QR Scan गर्नुहोस्

जनकपुर
टुडेको सम्पर्क नं.
९८५४०२६०२५,
९८०१६२६०२६,
०४१-५२७४९१
विज्ञापनको लागि मात्र
jtodaynews@gmail.com

वर्ष २७

अंक ३२२

२०८३ साल बैशाख ८ गते मंगलबार (21 April, Tuesday, 2026)

पृष्ठ ८

मूल्य रु. ५१-

उच्चस्तरीय छानबिन गर्ने माग

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । नेपाली कांग्रेसले गृहमन्त्री सुधन गुरुङसँग सम्बन्धित पछिल्लो प्रकरणको स्वतन्त्र, निष्पक्ष र उच्चस्तरीय छानबिन गर्न सरकारसँग माग गरेको छ । पार्टी प्रवक्ता देवराज चालीसेद्वारा जारी विज्ञापितमा गृहमन्त्रीको पदमा बहाल रहँदा अनुसन्धान प्रक्रिया प्रभावित हुनसक्ने भन्दै छानबिनलाई निष्पक्ष र प्रभावित बनाउन वातावरण सुनिश्चित गर्न सरकारको ध्यानाकर्षण गराइएको छ । "नैतिकता र स्वच्छताको राजनीतिलाई संस्थागत गर्ने हाम्रो प्रयास कुनै व्यक्ति वा दल विशेष लक्षित नभई समग्र राजनीतिक संस्कार सुधारार्थक उन्मुख छ," जारी गरिएको विज्ञापितमा उल्लेख छ । कांग्रेसले यस विषयमा ढिलासुस्ती वा ढाकछोप गर्ने प्रयास गरिए त्यसले सुशासन र जनविश्वासमा गम्भीर आघात पुऱ्याउने चेतावनी दिँदै तत्काल उच्चस्तरीय छानबिन थाल्न माग गरेको छ । विवादसम्बन्धी व्यापारी दीपक भट्टराज सेयर साभेदारी देखिएपछि गृहमन्त्री विवादमा तानिएका छन् ।

सईले डीआईजी हल्लाए सर्वसधारणलाई १ सयको सीमा, तस्करलाई रामराज्य

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । सीमानाकामा हुने गरेको तस्कर र प्रहरी बीचको मिलेमतो र लेनदेनसहितको मोवाइल संवादका घटना चरणबद्ध रूपमा सार्वजनिक हुन थालेको छ । सप्तरीमा प्रहरी उपरिक्षक (एसपी) गौतमकुमार केसीले सर्वसधारणलाई गालीगलौज र धम्क्याएको फोन संवाद भाइरल भए लगत्तै धनुषामा तस्कर र प्रहरीबीचको लेनदेन मिलाउने बारेमा भएको मोवाइल संवाद सार्वजनिक भएको छ । सप्तरीको घटना छानबिनका लागि मधेश प्रदेश प्रहरी कार्यालयले समिति गठन गरी कारवाही अघि बढाएको छ । मधेश प्रदेश प्रहरी कार्यालयका एसएसपी कमल थापाको नेतृत्वमा ५ सदस्यीय छानबिन समिति गठन भएको जनाइएको छ । तर धनुषामा भने प्रहरी-प्रहरीबीच आर्थिक लेनदेनको विषय नमिल्दा विवादले अर्कै मोड लिएको छ । मधेश प्रदेश प्रहरी प्रमुख डीआईजी गोविन्द थपलियाको नाममा हुने गरेको आर्थिक चलखेलसँग जोडिएको मोवाइलमा गरिएको तस्कर र प्रहरीबीचको संवाद बाहिरिएपछि

लेनदेनका अनेकौं रहस्य खुलेको छ । मधेश प्रदेशका प्रहरी प्रमुख डीआईजी थपलियाको नाममा तस्कर राजीव महासेठले आफूसहित अन्य व्यापारीसँग रकम असुली गरेको र उक्त रकम डीआईजी थपलियाद्वारा तोकिएका प्रहरीलाई दिएको भन्ने जस्ता मोवाइल संवादबाट खुलेको छ । घटना सार्वजनिक भएपछि जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषामा कार्यरत वरिष्ठ सई सागरसमशेर राणालाई मधेश प्रदेश प्रहरी कार्यालय जनकपुरले कारवाही गरेको छ । उनलाई तत्कालका लागि निलम्बन गरिएको डीआईजी थपलियाले जानकारी दिए । जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाको अपराध अनुसन्धान तथा विश्लेषण शाखामा कार्यरत वरिष्ठ सई सागरसमशेर राणालाई लेनदेनमा दोषी ठहर गर्दै कारवाहीको प्रारम्भिक चरणमा निलम्बन गरिएको छ । राणाले आफूमाथि लाग्छन् लागिएको दाबी गरेका छन् । उनले डीआईजीको प्रयासबाट जोगिन व्यापारी महासेठलाई फोन गरेको सार्वजनिक भएको संवादबाट पुष्टि हुन्छ । उक्त विवादका कारण मधेश प्रदेश प्रहरी कार्यालय र जिल्ला प्रहरीबीच मतभेदसमेत उत्पन्न भएको देखिन्छ । तर

धनुषा प्रहरीले भने सो कुराको खण्डन गरेको छ । डीआईजी थपलियाले आफूलाई बदनाम गर्न राणाले मोबाइलमा गरेको संवाद सार्वजनिक गरेको आरोप लगाएका छन् । घटनामा आफू नो कुनै संलग्नता नरहेको दाबी गर्दै वरिष्ठ सईलाई थप कारवाहीको प्रकृया अगाडी बढाउने उनले बताएका छन् । मोबाइल

संवादमा सई जयलाल यादव र अर्का सई गौपाल थापा मगर रहेका छन् । यादव धनुषामा प्रहरी जवान रहेदेखि नै घुमुवाको घन्ध्यागर्दै आएका छन् । धनुषा जिल्लाको इनर्वा नाकाबाट तस्करी गर्ने महासेठसित यादवको पुरानो संगत रहेको बताइन्छ । मगरपनि असुलीमा अग्रता लिएका छन् । प्रहरी स्रोतहरूका अनुसार महासेठको

दैनिक ५० भन्दा बढी मोटरसाईकल तस्करीमा लागेको हुन्छ । भारतबाट नेपाल र नेपालबाट भारतमा अबैध रूपमा मालसमान तस्करी गर्नेहरू मध्ये जिल्लाको इनर्वा नाकाबाट तस्करी गर्ने महासेठ सबै भन्दा ठूला मानिन्छ । सरकारले सर्वसधारणका लागि सय रूपैयाँको मालसमान भन्दा बढी भन्सार बिना ल्याउन नहुने सीमा तोकेको बेला तस्करहरूका लागि रामराज्य भएको छ ।

त्यस्तै सप्तरीमा भएको घटनालाई लिएर मधेश प्रदेश प्रहरी प्रमुख डीआईजी थपलियाले संवादको विषयमा छानबिन गर्न समितिलाई जिम्मेवारी दिइएको बताए । आइतबार बिहानदेखि सामाजिक सञ्जालमा भाइरल भएको संवाद अनुसार एसपी केसी र तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका-४ का स्थानीय संचारकर्मी प्रह्लाद सिंहबीच कुराकानी भएको हो । उक्त संवादमा केसीले राजीवराज नगरपालिका-३ का मुस्ताकिम आलमलाई 'ठिक ठाउँमा ल्या, होइन भने... हान्दिन्छु' भन्दै गालीगलौज गरेका छन् । सिंहलाई धम्क्याउँदै एसपी केसीले आलममाथि अपशब्द प्रयोग गर्दै गालीगलौज गरेको संवादमा सुनिन्छ । संवाद सार्वजनिक भएपछि एसपी केसीको चोतफो आलोचना भइरहेको छ । आलमले सामाजिक सञ्जालमा अन्यायविरुद्ध आवाज उठाउँदा एसपी केसीले आफूलाई फोन गरेर धम्क्याएको बताए । उनले समग्र घटनाको निष्पक्ष छानबिन गरी दोषीलाई कारवाही हुनुपर्ने मागसमेत गरे । सप्तरीका एसपी केसीले रातिको बेला सिंहले नै फोन गरेको स्वीकार गरे पनि आफूले गालीगलौज वा धम्की नदिएको दाबी गरे ।

चामलमा विषको मात्रा अत्यधिक

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । नेपालको मुख्य खाद्यान्न बाली धानमा प्रयोग भइरहेका रसायनिक विषादीले किसानको स्वास्थ्यसँगै उपभोक्ताको भान्सासम्म गम्भीर संकट निम्त्याइरहेको एक अध्ययनले देखाएको छ । विभिन्न जिल्लामा व्यावसायिक धान उत्पादन गर्ने किसानमा गरिएको सर्वेक्षण र बजारबाट संकलन गरिएका चामलका नमूनाहरूको प्रयोगशाला परीक्षणले नेपालको कृषि क्षेत्रमा विषादी व्यवस्थापनको भयावह अवस्था सार्वजनिक गरेको छ । नेपालमा धान खेतीमा प्रयोग हुने विषादी र त्यसले मानव स्वास्थ्यमा पार्न सक्ने जोखिमबारे गरिएको वैज्ञानिक अध्ययनले डरलाग्दो तथ्य बाहिरिएको छ । यस अध्ययनले नेपालको कृषि र जनस्वास्थ्यमा 'विषादीको बम' विस्फोट हुने अवस्थामा रहेको संकेत गरेको छ । भारतको 'काउन्सिल अफ साइन्टिफिक एन्ड इन्डस्ट्रियल रिसर्च-इन्डियन इन्स्टिट्यूट अफ टिक्सकोलोजी रिसर्च' को सहकार्यमा 'प्रोग्रेसिभ सस्टेनेबल डिभलपर्स नेपाल' ले नेपालमा धानमा विषादीको प्रयोग र किसानको सुरक्षा विषयमा गरेको अध्ययन प्रतिवेदनले यस्तो तथ्य बाहिर ल्याएको छ । नेपालको तरकारी र सागमा खाने नसकिने गरी अनियन्त्रित रूपमा विषादीको प्रयोग भइरहेको अवस्थामा पछिल्लो समयमा भान्छामा दैनिक रूपमा पाके चामलमा समेत प्रतिबन्धित विषादीको मात्रा अत्यधिक परिमाणमा पाउन थालिएको प्रतिवेदन सार्वजनिक भएको छ । अध्ययनको सबैभन्दा डरलाग्दो पक्ष भनेको नेपाल सरकारले प्रतिबन्ध लगाएको 'क्लोरोपिरीफोस' नामक विषादीको प्रयोग अझै पनि भइरहेको हो । यो विषादी मानव स्वास्थ्यका लागि अत्यन्तै घातक मानिन्छ ।

सन् २०२५ जुन ६ मा प्रकाशित 'थ्योरी अफ प्लान्ड बिहेभियर' (टीपीबी) मा आधारित उक्त अध्ययनले नेपाली बजारमा पाइने ८३ प्रतिशत चामलका नमूनामा विषादीको अवशेष अत्यधिक मात्रामा पाइएको देखाएको छ । यस अध्ययनले कृषि क्षेत्रमा विषादीको अनियन्त्रित प्रयोगलाई कडाईका साथ नियमन गर्न ढिला भइसकेको संकेतसमेत गरेको छ । काठमाण्डुको चामलमा सबैभन्दा बढी विषादी, बासमती चामलमा अत्यधिक अनुसन्धानका क्रममा काठमाडौं, भक्तपुर र ललितपुर गरी तीन जिल्लाबाट चामलका नमूनाहरू संकलन गरिएको थियो । अध्ययन अनुसार ८३ प्रतिशत नमूनाहरू विषादीबाट प्रदूषित पाइएका छन् भने ८० प्रतिशत नमूनामा दुई वा बढी प्रकारका विषादीका अवशेषहरू भेटिएका छन् । अध्ययनका अनुसार चामलमा मुख्य रूपमा ट्राइसाइक्लाजोल, थायामेथोक्साम र टेबुकोनाजोलजस्ता विषादीहरू बढी मात्रामा पाइएका छन् । प्रतिवेदन अनुसार चामलमा विभिन्न ११ प्रकारको विषादीको अवशेषसमेत फेला परेको छ । अध्ययनको क्रममा चामलको नमूनामा किटनाशक, दुसरीनाशक, मुसा मार्नलायतका औषधिको साथै प्रतिबन्धित विषादीको परिमाणसमेत फेला परेको प्रतिवेदनले उल्लेख गरेको छ ।

'आलुमिनम फस्फाइड' र 'क्लोरोपिरीफोस' जस्ता घातक विषादीहरू किसान र व्यापारीहरूले सामान्य रूपमा प्रयोग गरिरहेको पाइएको छ । संकलन गरिएको चामलको नमूना अत्याधुनिक प्रयोगशालामा परीक्षण गरिएको थियो । जसले चामलमा उपस्थित रहेका ५१ प्रकारको विषादीको सूक्ष्म विश्लेषण गरिएको थियो । यस तथ्यांकले हामीले दैनिक रूपमा शरीरलाई पोषण दिने भनेर खाने चामल कति असुरक्षित छ भन्ने देखाउँछ । विशेष गरी बासमती चामलमा गैर-बासमतीको तुलनामा विषादीको मात्रा अझ बढी पाइएको रिपोर्टमा उल्लेख छ । विषादीको मात्रामा किसान अध्ययनले किसानहरूले विषादी प्रयोग गर्दा अपनाउने सुरक्षा सतर्कता खासै अपनाएको देखिएन । अध्ययनको क्रममा किसानहरूले विषादी छर्कने क्रममा अपनाउनुपर्ने सुरक्षाका साधनहरू मास्क, पञ्जा, बुटलागायतको प्रयोग नगरेको पाइएको छ । कतिपय किसानले विषादी प्रयोग गरेपछि त्यसको बढ्दा खेतबारीमै र पानीको स्रोत नजिकै फाल्ने गरेको पनि अध्ययनको क्रममा फेला परेको छ । आँखा पोल्ने, बान्ता हुने, भाडापखाला लाग्ने, दृष्टिमा धमिलोपनजस्ता समस्याहरू पनि देखापरेका छन् । अधिकांश किसान विषादी विक्रेताको सल्लाहको

भरमा खेतपाती गर्दै आएको पनि प्रतिवेदनले उल्लेख गरेको छ । यस्तै छिमेकी किसानले प्रयोग गरेको र बिन्नेताको दबाब र निर्देशनअनुसार विषादी प्रयोग गर्ने गरेको पनि उल्लेख गरिएको छ । स्वास्थ्य जोखिम न्यून तर सतर्कता आवश्यक अनियन्त्रित, आफुखुशी, प्रतिबन्धित र सीमाभन्दा बढी परिमाणमा प्रयोग भइरहेको विषादीहरूका कारण मानव शरीरमा हर्मोन, स्नायु र प्रजनन प्रणालीमा असर पुऱ्याउने उल्लेख गरेको छ । अत्यधिक विषादीयुक्त खाद्यान्न, तरकारी, साग वा फलफूलको नियमित रूपमा सेवन गर्दा वा त्यस्ता विषादीको नियमित असुरक्षित रूपमा सम्पर्कमा आउँदा आम उपभोक्ताको शरीरमा दीर्घकालीन रूपमा क्यान्सर, मृगौला फेल, हर्ट अट्याक (हृदयघात), रोगविरुद्धको प्रतिरोधी क्षमता घटाएर कलेजो बिग्रने, ब्रेन ट्युमर हुने, गर्भ तुहिने जस्ता समस्या आउन सक्ने चेतावनी समेत दिइएको छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनका अनुसार वर्षेनी विश्वभर ४० लाखभन्दा बढी व्यक्ति यस्ता विषादीका कारण प्रभावित हुँदै आएका छन् । त्यसमध्ये करिब ३ लाख जनाको विषादीका कारण मृत्यु हुने गरेको छ । तरकारी र सागमा हुन्छ ८५ प्रतिशतसम्म विषादीको प्रयोग सरकारको तथ्यांकअनुसार नेपालमा वार्षिक साढे ६ सयदेखि १२ सय मेट्रिक टनको हाराहारीमा खास विष अर्थात् विषादीको आयात हुने गरेको छ । त्यसरी भित्रिने विषादीहरू करिब १७० प्रकारका हुन्छन् । तीमध्ये दुई तिहाइभन्दा बढी अर्थात् करिब १५५ प्रतिशतसम्म त हरियो तरकारीमा उत्पादन गर्ने क्रममा किसानहरूले प्रयोग गर्दै आउने खालका छन् । बाँकी करिब १५ प्रतिशत विभिन्न प्रकारका खाद्यान्न बालीमा प्रयोग हुन्छ ।

ANJANI SUITE

Hanumanmarg, kapalmochani sar
Janakpurdham-8, Dhanusha, Nepal

Happy New Year 2083

special offers and discounts
from Baisakh 1st to 7th

Special welcome and respect to all our guests
मिथिला त्यज्जन @ ने.रु. ३५० /- मात्र

contact : +9779854030502, 041-530505
email : anjanisuite@gmail.com

‘समुदाय सचेत भएमा विपद् प्रतिकार्यमा सहयोग पुग्छ’

टीकापुर । कैलालीको टीकापुरमा मौसम परिवर्तनका असरबारे समुदाय सचेत बन्दै गएका छन् । टीकापुरका विपद् को जोखिममा रहेका समुदायमा गठन भएका विपद् व्यवस्थापन समिति बाढीको जोखिम कम गर्ने मात्र नभई मौसम परिवर्तनले पर्ने असरबारे समेत सचेत हुन थालेका छन् ।

समुदायमा गठन भएका विपद् व्यवस्थापन समितिमा बाढीसँगै अन्य मौसम परिवर्तनले निम्त्याउने जोखिम, वातावरण संरक्षण, बाली संरक्षणका विषयमा समेत छलफल हुन थालेको छ ।

टीकापुर नगरपालिका-५ दक्षिण शाहीपुरस्थित स्थानीय विपद् व्यवस्थापन समितिले स्थानीय विपद् व्यवस्थापन समिति मौसम अनुसन्धानको हरेक विपद्मा कसरी पूर्वतयारी गर्ने, जोखिम कम कसरी गर्ने भनी हरेक वर्ष योजना बनाउने र पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्यका काम गर्ने गरेको छ ।

समितिका अध्यक्ष चन्द्रबहादुर रोकाभंग कर्णाली नदीले हरेक वर्ष बाढीजन्य जोखिम निम्त्याउँदा विसं २०६४ सालबाट आफूहरू विपद् व्यवस्थापनमा सक्रिय भएर लागेका बताउनुहुन्छ । “समुदायमै नमूना अभ्यास गर्ने, हरेक महिना बैठक बस्ने, मौसम अनुसन्धानका विपद्का बारेमा छलफल गर्ने, बाढी आउनुपूर्व पूर्वसूचनामा ध्यान दिने गरेका छौं”, उहाँ भन्नुहुन्छ,

“हाम्रो बस्ती कर्णाली नदीको जोखिममा छ । विगतमा बाढी आउँदा मानिसको ज्यान जान्थ्यो, विसं २०६४ सालयता हामी मानवीय क्षति तथा धनजनको क्षति हुन नदिन सचेत भएका छौं ।”

यो समुदायमा रहेका ज्येष्ठ नागरिक, अपाङ्गता भएका, बालबालिका, गर्भवती, सुत्केरीको तथ्याङ्क राखिएको छ । समुदायको नक्साङ्कन गरिएको छ । समुदायले विपद्का समयमा जोखिममा रहेकालाई सबैभन्दा पहिला उद्धार गर्ने गरेको उहाँको भनाइ छ ।

यहाँ मौसम परिवर्तनले गर्ने

असरबारे समुदाय सचेत भएका छन् । हरेक समुदायमा पूर्वसूचना, प्राथमिक उपचार, खोज तथा उद्धार, महिला दल गठन भएका छन् । यी समितिले वर्षभरि नै विपद् व्यवस्थापनका लागि काम गर्छन् ।

दक्षिण शाहीपुर प्राथमिक उपचार कार्यदलका सदस्यको पिता जैसीलाई पाँच वर्षअघि विपद् आएमा कसरी जोगिने भनेबारे जानकारी थिएन, अहिले सबै मिलेर काम गर्दा जोगिन र जोगाउन सकिन्छ भन्ने जानकारी भएको उहाँको भनाइ छ ।

यसरी समुदायको क्षमता विकास गर्न टीकापुर नगरपालिकाले सङ्घसंस्थासँग सहकार्य गरेर काम गरिरहेको छ । विपद् व्यवस्थापनका क्षेत्रमा काम गर्ने सङ्घसंस्थाले पालिकालाई सघाएका छन् ।

सामाजिक परिचालक निरज चौधरी टीकापुरको ५, ६, ७, ८ र ९ वडामा बाढीजन्य विपद्बाट जोगिन आपत्कालीन सामग्री सहयोग, विपद् व्यवस्थापन समितिको क्षमता अभिवृद्धि, विभिन्न कार्यदलको भूमिका बढाउन सघाइरहेका बताउनुहुन्छ ।

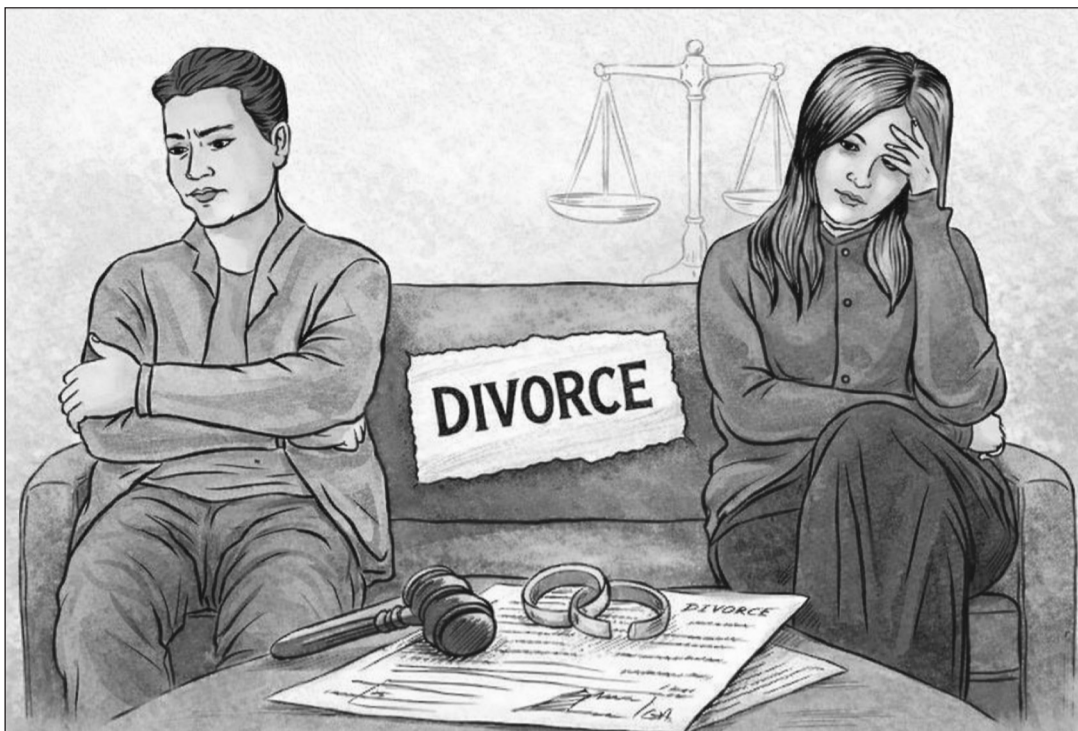
“पूर्वसूचना, पूर्वतयारीमा सघाइरहेका छौं”, उहाँले भन्नुभयो, “मौसमअनुसार छलफल, यतिबेला आगलागीको जोखिमबाट बच्ने उपायबारे छलफल गर्ने गरेका छन् ।”

वातावरण संरक्षणबारे समुदाय सचेत भएका छन् । उनीहरू वातावरण र बाली जोगाउन विषादी प्रयोग नगर्ने र आयआर्जनका कार्यमा लागेका छन् ।

“यहाँका महिलाहरू बेत बाँस फर्निचरमा काम गर्ने, तरकारी खेती गरेर आमदानी लिन थालेका छन्”, स्थानीय धनसरा ठकुराले भन्नुभयो, “प्रभावित क्षेत्रका किसान धानबालीको बाढी बिमामा आबद्ध भएका छन् ।”

इलाका प्रशासन कार्यालय टीकापुरका प्रमुख तारानाथ राना विपद्को जोखिम कम गर्न जलवायु उल्थानशीलताका लागि समुदायलाई नै सक्रिय बनाउनुपर्ने बताउनुहुन्छ । रासस

बढ्दो सम्बन्धविच्छेद : अधिकारको उपयोग कि विकृति ?

काठमाण्डु । चालु आर्थिक वर्षको गत चैत २० गतेसम्म काठमाडौं जिल्ला अदालतमा दुई हजार ९०७ वटा सम्बन्धविच्छेदसम्बन्धी मुद्दा दर्ता भएकामा एक हजार ३९ मुद्दाको फेसला भइसकेको छ ।

विसं २०७६ देखि हालसम्म उक्त अदालतमा सम्बन्धविच्छेदसम्बन्धी फरख्यौट हुन बाँकी मुद्दाको सङ्ख्या एक हजार ९४७ रहेको छ । सर्वोच्च अदालतको २०८१/८२ को वार्षिक प्रतिवेदनअनुसार मुलुकभर ४२ हजार ७३९ वटा सम्बन्धविच्छेदका मुद्दा दर्ता भएका थिए । सो आर्थिक वर्षमा सर्वोच्च अदालतमा ११९ र उच्च अदालतमा एक हजार ५४१ सम्बन्धविच्छेदसम्बन्धी मुद्दा दर्ता भएका थिए ।

सोही आवमा ३३ हजार ५० वटा मुद्दा फरख्यौट भएकामा नौ हजार ६८९ मुद्दाको छिनोफानो हुन सकेन । त्यसमध्ये जिल्लाबाट ४१ हजार ७९ वटा मुद्दा फरख्यौट भएको वार्षिक प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । आव २०८०/८१ मा ४० हजार ३२० वटा सम्बन्धविच्छेदसँग सम्बन्धित मुद्दा दर्ता भएकामा ३१ हजार ७५२ मुद्दा फरख्यौट भएको थियो भने आठ हजार ५६८ मुद्दा छिनोफानो हुन सकेन ।

यहाँ उल्लेखित तथ्याङ्कले के देखाउँछ भने पछिल्लो समय सम्बन्धविच्छेदसम्बन्धी मुद्दाको सङ्ख्या एकदमै बढेको छ । बदलिँदो विषय परिस्थितिको प्रभाव, आधुनिक नेपाली समाज र परिवारमा देखिने सामान्य मतभेदमा पनि सम्बन्धविच्छेद गरिहाल्ने प्रवृत्तिले सङ्ख्या बढेको सरोकारवाला बताउँछन् ।

काठमाडौं जिल्ला अदालतका सूचना अधिकृत दीपक श्रेष्ठका अनुसार बैकिङ कसुर र चेक अनारदर्पाछि सबैभन्दा बढी सम्बन्धविच्छेदका मुद्दा दर्ता हुने गरेका छन् । कतिपय परिवारमा श्रीमान्/श्रीमतीबीच सामान्य खटपट हुनासाथ सम्बन्धविच्छेदका लागि अदालत आउने गरेको देखिएको छ ।

वैदेशिक रोजगार, परिवारको असहमतिमाहुनेप्रेम-विवाह, अन्तरजातीय विवाह, आधुनिकता, अर्काको नक्कल गर्ने प्रवृत्ति, कुटपिट, मानाचामल र हेरचाह नगरेको, नेपाली समाजमा खस्केँदै गएको संस्कार र संस्कृति तथा दम्पतीबीचको मतभेदले पनि सम्बन्धविच्छेद गर्नेको सङ्ख्या बढेँदै गएको अनुमान गरिएको छ ।

अधिवक्ता गोकुल दवाडी वैदेशिक रोजगारी, आर्थिक अभाव, परिवारिक

तनावजस्ता कारणले सम्बन्धविच्छेदको सङ्ख्या बढेको बताउनुहुन्छ । उहाँ भन्नुहुन्छ, “रिट निवेदन लिएर अदालतमा पुगेका सबैको सम्बन्धविच्छेद भइहाल्छ भन्ने होइन, ५० प्रतिशत जतिको हुन्छ भने केही दम्पतीले मेलमिलाप गरेर फर्केका उदाहरण पनि छन् ।”

अध्ययन र रोजगारीका लागि ‘डिपेन्डेन्ट भिसा’मा जाने कतिपय युवा जोडीले त विवाह गरेको महिना दिन नपुग्दै दाम्पत्य सम्बन्ध अन्त्यका लागि फिर्तापत्र लिएर अदालत आउँछन् । सूचना अधिकृत श्रेष्ठले विदेश जान प्रेमविवाह हतारमा गर्ने, परिवारलाई थाहा नहुने अनि कतिपय सामाजिक आस्था र परिवारको सहमतिबेगर भएका कारण पनि सम्बन्धविच्छेद भएको पाइन्छ ।

त्यसो त ज्येष्ठ नागरिक भइसकेका र बाँकी जीवनका लागि सहारा चाहिने उमेरमा पनि सम्बन्धविच्छेद गरेका घटना प्रशस्तै छन् । हजुरबुबा-हजुरआमा उमेरका पनि सम्बन्धविच्छेदका लागि अदालत आउने गरेको कानुन व्यवसायी बताउँछन् ।

सम्बन्धविच्छेदका मुद्दामा दुवै पक्ष सहमत भएमा काठमाडौं जिल्ला अदालतले दुई दिनमै निर्णय सुनाउन सबै व्यवस्था मिलाएको छ । अदालतमा सम्बन्धविच्छेदका लागि आउनेमध्ये कतिपय श्रीमतीसँगै बस्न सकिने भनेर आउँछन् भने केही श्रीमानले अंश दिन नपर्ने भनी निवेदनमा मागदाबी गरेको पाइन्छ । अधिकांश जोडीका बीचमा भने

बच्चा र अंशका विषय मेलमिलापमा पुन र मुद्दालाई न्यायिक निरूपणमा पुर्याउन मुद्दा लम्बिने गरेको पाइन्छ । सम्बन्धविच्छेदका लागि मुद्दा परेपछि अर्को पक्षलाई २१ दिन म्याद दिएर जानकारी गराउने, जवाफ आएपछि दुवैलाई मेलमिलापमा पठाउने र यस्तो मुद्दा एक वर्षसम्म राखेर छलफल गराउन सकिने कानुनी व्यवस्था छ ।

जेनजी आन्दोलनका बेलामा एकैदिनमा पनि त्यस्ता मुद्दालाई किनारा लगाइएको थियो । तर हतारमा गर्दा कागजमा त्रुटि हुने कारणले दुई दिनमा मात्रै छिनोफानो गर्ने गरिएको सूचना अधिकृत श्रेष्ठ र संरक्षण नरहे पनि सिन्दूर कायम रहोस् भन्ने गरेका छन् । त्यस्तो अवस्थामा श्रीमान् श्रीमतीमध्ये सम्पत्तिमा छोरछोरी कसका पक्षमा छ भन्ने अवस्थाले सम्बन्ध निर्धारण गर्छ ।

अधिवक्ता शरदचन्द्र गौतमका अनुसार अदालतमा रिट निवेदन लिएर आउने मुद्दामध्ये सम्बन्धविच्छेदको सङ्ख्या धेरैमा पर्छ । पहिलेजस्तो सात जन्मसँगै बस्ने, धर्म र पापसँग जोडिएको समेत रहेको छ । जात्राको सुरदेखि नै तोकिएको धार्मिक पीठमा बलि दिइन्छ । खटलाई प्राचीन लायकू दरबारसम्म पुर्याउँदै र त्यहाँबाट चण्डेश्वरी देवीको मूर्तिलाई अर्को सानो खटमा राखेर पुनः वकुटोलमै ल्याउने गरिने परम्परा रहिआएको छ । यस्तै मूर्तिलाई सानो खटमा राखेर पुनः चण्डेश्वरीमा पुर्याएपछि जात्रा सकिने गर्छ ।

जात्राका क्रममा चण्डेश्वरी मन्दिरभित्र रहेका पिपा देवताहरूलाई १२ वटा बोका बलि दिने र तीमध्ये एउटा बोका द्वारे र

नभई विवाहलाई एउटा कारका रूपमा लिने प्रचलन बढेको प्रतिक्रिया उहाँले दिनुभयो । देशको आयआर्जन वैदेशिक विप्रेषणमा निर्भर भएको र वैदेशिक रोजगारीका कारण श्रीमान् वा श्रीमती विदेशमा रहनुपर्ने बाध्यताले पनि केही हदसम्म सम्बन्धविच्छेद बढ्नुमा कारकत्वको भूमिका निर्वाह गरेको अधिवक्ता गौतमको भनाइ छ ।

जिल्ला अदालत काठमाडौंमा मुद्दा दर्ता गर्न आउनुभएको एक युवतिले भन्नुभयो, “साथीमार्फत ऊ (श्रीमान्)सँग चिनजान भयो । त्यसपछि प्रेमविवाह भयो । छोरी अहिले छ वर्षकी भई । म २२ वर्षकी भएँ । पहिले ऊ होटलमा काम गर्थ्यौं, पछि उसले काम छोड्यो । लागुऔषध सेवन गरेर हेरानी दिन थालेपछि सुरक्षित हुन सम्बन्धविच्छेदका लागि आएको हुँ ।”

अधिवक्ता ऋषिकेश श्रेष्ठका अनुसार वैदेशिक रोजगारीका हिसाबले श्रीमान् त्यसले उज्याएको आशङ्का र फाटोले पनि सम्बन्धविच्छेदका घटना बढाएको छ । उहाँ भन्नुहुन्छ, “सम्पत्ति सुक्मा श्रीमतीको नाममा राख्ने अनि कतिपय स्वतन्त्रताप्रति आशङ्काको दृष्टिले हेर्ने प्रवृत्तिले यस्ता घटनाको बढोत्तरी भएको छ । नव युवापुस्ता विदेश जान अदालती दर्ता विवाह गर्ने अनि सम्बन्धविच्छेदमार्फत सम्बन्ध अन्त्य गर्ने प्रचलन पनि देखिएको छ ।”

भाइबुहारीको सम्बन्धविच्छेद मुद्दाको तारेख लिन काठमाडौं जिल्ला अदालत

आइपुनुभएको नुवाकोटकी एक महिलाले भन्नुभयो, “भाइ विदेश बस्थ्यो, घरायसी कुरा नमिलेर पाँच/छ वर्षदेखि बुहारीले घर छाडेर हिँडेकी छ ।”

अधिवक्ता सुजना कँडेलका अनुसार सम्बन्धविच्छेदका लागि ५० वर्ष उमेर समूहमाथिको सङ्ख्या पनि उल्लेख्य छ । उहाँ भन्नुहुन्छ, “केही दिनअघि मात्रै धादिङ्की ७० वर्षीया महिला र ७३ वर्षीय पुरुषको सम्बन्धविच्छेद भयो । श्रीमान्ले दुईवटासँग पहिले पनि सम्बन्धविच्छेद गर्नुभएको रहेछ ।”

ती ७० वर्षीया वृद्धाले दुई दिन भने पनि श्रीमान्सँग ‘डिभोर्स’ गर्नु भनेको अधिवक्ता कँडेलले सुनाउनुभयो । उहाँले १५ वर्षअघिसम्म सम्बन्धविच्छेदको मुद्दा अदालतमा न्यून हुने गरेको बताउनुभयो । हाल त्यो सङ्ख्या हवाते बढेको छ । पछिल्लो पुस्ता भन्दा आफू स्वतन्त्र भएर बस्न र घरपरिवारबाट मुक्त हुन चाहन्छ । उनीहरूमा किन दबावमा बस्ने भन्ने सोच छ ।

अदालत परिसरमा नाति च्यापेर बस्नुभएको एक महिलाले भन्नुभयो, “म जेठी श्रीमती हुँ । यो उमेरमा श्रीमानले कान्छी ल्याएर बसेको छ । छोरो बाहिर छ, हामीलाई घरमा आएर कुटपिट गर्नुहुन्छ । अदालतले पनि हामीजस्ता पीडितलाई छिटो न्याय दिलाउनुपर्छ । अहिले अंश र मानाचामलका लागि दाबी गर्न आएको हुँ ।”

अधिवक्ता राजन केसी सम्बन्धविच्छेदमा खासगरी प्रेमविवाह, गरिबी, आर्थिक, रोजगारीलगायत पढाइलेखाइमा एकअर्काबीच अन्तर तथा सामाजिक अवस्थाले समेत प्रभाव पारेको बताउनुहुन्छ । सम्बन्धविच्छेदसम्बन्धी मुद्दा महिलाले दर्ता गरेमा अदालतले पीडामा परेको अनुमान गरी छिटो निष्कर्षमा पुग्छ । पुरुषले हालेको अवस्थामा फेसला भएको सङ्ख्या कम छ ।

उहाँले भन्नुभयो, “श्रीमान् र श्रीमती तीन वर्षसँगै नबसेको, खान लाउन नदिएको, मानसिक यातना दिएको जस्ता विषय जोडेर मुद्दा हाले पनि न्यायालयले भरसक परिवारको बिछोड होइन, जोड्ने काम गर्नुपर्छ भन्ने मान्यता राख्छ । धेरै मेलमिलाप हुनसक्ने सम्भावना पनि हुन्छ ।”

ट्रेन्ड’कै रूपमा बढ्दो सम्बन्धविच्छेदको दर हेर्ने हो भने कानुनी अधिकार प्रयोग गरी स्वतन्त्रता चाहनेको सङ्ख्या बढेको हो या स्वतन्त्रताका नाममा विकृतिले प्रोत्साहन पाइरहेको हो भन्ने विषयमा भने समाजशास्त्रीय कोणबाट अति सुक्ष्म रूपमा अध्ययन गर्नुपर्ने देखिएको छ । रासस

पच्चीस सय वर्ष पुरानो चण्डेश्वरी जात्रा: देवताको रक्षार्थ खुसीयालीको पर्व

काभ्रेपलाञ्चोक । यहाँको ऐतिहासिक नगर बनेपामा करिब दुई हजार ५०१ वर्षदेखि चण्डेश्वरी जात्रा मनाइँदै आइएको छ । विशेषगरी नेवार समुदायले हरेक वर्षको वैशाख पूर्णिमादेखि तीन दिनसम्म उक्त जात्रा मनाउने गर्दछन् ।

बनेपामा यही वैशाख १८ गते चण्डी पूर्णिमादेखि द्वितीयासम्म जात्रा मनाइँदैछ । तीन दिनसम्म मानिने उक्त जात्रामा यहाँका मानिसमा नयाँ उमङ्ग र उत्सव देखिन्छ । बनेपावासीका लागि यो जात्रा महान् पर्वका रूपमा लामै गर्दछ । केही दिनयता जात्रा व्यवस्थापन समिति र स्थानीय जात्राको तयारीमा जुटेका छन् । वैशाख शुक्ल पूर्णिमा, जसलाई चण्डीपूर्णिमा नाम दिइएको छ, प्रत्येक वर्ष यहाँका बासिन्दाले मनाउने यो पर्वमा चण्डेश्वरी मन्दिर परिसर बेहुलीभैँसिङ्गारिन्छ ।

जात्राको विधिअनुसार यहाँका घर चोख्याइन्छन् । पूर्णिमाको अघिल्लो दिन हनुमान ढोकाबाट ल्याइने तरबार (खड्ग)सँगै जात्रामा सरकाको तर्फबाट समेत पूजा गर्ने व्यक्तिको सहभागिता रहनुले पनि बनेपाली यसको महत्त्वले अझ व्यापकता पाएकामा गर्व गर्छन् । जात्रा अर्थात् बनेपाका सबै नेवार समुदायका घरघरमा भोज गरिन्छ । बूढापाकाले टोलटोलमा बसी भजन गाउँछन् भने जात्रा अर्थात् यहाँका सडक, गल्लीमा भीडभाड हुने गर्दछ ।

शान्ति आध्यात्मिक देवी

मानिएको चण्डेश्वरी देवीको पूजा गर्न टाढादेखि भक्तजन आउने स्थानीय श्याम मानन्धर बताउनुहुन्छ । उहाँका अनुसार जात्रामा सामेल हुन पाउँदा निकै खुसी मान्दै भक्तजनहरू ‘भागो पुगे’ कुरामा विश्वास गर्छन् । जात्राअन्तर्गत पहिलो दिन बिहान सबै बनेपादेखि पुण्यश्वर महादेवसम्म मत पूजा अर्थात् चिरगा यात्रा गरिन्छ । धिमे, नाथिखं, झुल्यालगायत विभिन्न बाजागाजासहित आस्था भएका सबैले आआफ्नो घरबाट चिरगा बोक्दै बनेपाको लायकुमा जम्मा भई जलेश्वर महादेव (जसिमा)सम्म पुगेर विसर्जन गर्ने प्रचलन छ ।

जात्राको विधिअनुसार तुलसीको काठद्वारा निर्मित रथमा देवी चण्डेश्वरीलाई थारोहण गराई देवगृहबाट परिक्रमाका लागि निकाल्ने चलन छ । बनेपाको तीनधारामा बनाइएको पाङ्गा नभएको खटलाई भेडा बलि दिइएपछि देवता नभएको खाली खटलाई विभिन्न बाजागाजासहित

स्थानीय युवाहरूले बोकेर ‘ल्हाका पालु हा’ भन्दै चण्डेश्वरी मन्दिर पुर्याउँछन् । यसक्रममा रथ तान्ने र

घचेदनेको उत्साहमा थप ऊर्जा प्रदान गर्दै बजारका हरेक घरका भूयालभू

यालबाट उनीहरूलाई नेवारी भाषामा

कोटेशन आव्हान गरीएको सूचना

जि. महोत्तरी बर्दिवास न.पा.-३ गौरीडाँडा स्थित रहेको सर्पदंश उपचार केन्द्र बर्दिवास महोत्तरीको उपचारार्थका लागि अत्यावश्यक पर्ने औषधिजन्य र सर्जिकल (करिव ६९ प्रकारका) सामान खरिद गर्ने घटाघट मूल्यमा कोटेशन आव्हान गरीएको सूचना गरिन्छ ।

तपसिल

- आवश्यक कागजातहरू सहित मिति २०८३ साल बैसाख २० गते सम्म कार्यालयमा निवेदन दिनुपर्ने छ ।
- बैसाख २० गते पछि आएको कागजात मान्य हुने छैन ।
- अत्यावश्यक जानकारीका लागि तलका मोवाईल नम्बरमा सम्पर्क गर्नुहोला

(१) ८८०८८५०३३६ (२) ८८४९१७४५६ (३) ८८४९२७७३६२

‘ल्हाका पालु हा’ भन्दै साहस थपिदिने काम हुन्छ । यस्तै हरेक घरमा तयार पारिएका प्रसादहरू भूयालबाटै रथमा बसेकी चण्डेश्वरीलाई चढाउँछन् । खटलाई मन्दिर नजिक पुर्याएपछि विधिपूर्वक पूजा गरी चण्डेश्वरी देवीको मूर्तिलाई पुनः खटमा राखिन्छ । दोस्रो दिन बकुटोलबाट चण्डेश्वरीले भण्डासुर दैत्यको बध गरेपछि समाधि गरिएको स्थान भन्ने विश्वासअनुसार रथ पुर्याउने र भव्य स्वागत सत्कारकासाथ पूजाआजा गरी बलि दिने परम्परा

श्री सैनिक आवासीय महाविद्यालय, बर्दिबास, महोत्तरी

खरिद सम्बन्धि विधुतिय सिलबन्दी दरभाउपत्र (e-GP) आह्वानको सूचना

(दोस्रो पटक प्रकाशित मिति २०८२/०१/०८ गते)

१. आ.ब.२०८२/०८३ मा यस महाविद्यालयको लागि आवश्यक मैशिनरी औजार ठेक्का गर्न ईच्छुक फर्म/ संस्था वा कम्पनीहरूको लागि यसै सूचनाद्वारा सिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वान गरिएको छ ।

सिलबन्दी दरभाउपत्रको विवरण

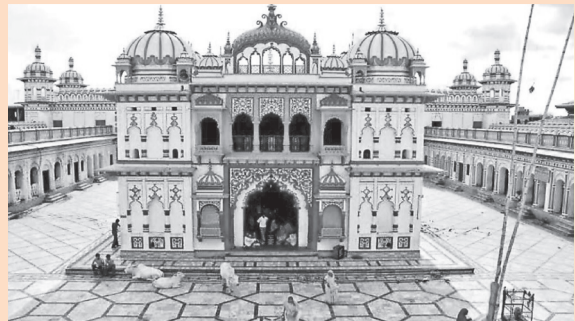
सि. नं.	सूचना नम्बर	कामको विवरण	पेश गर्नुपर्ने सिलबन्दी दरभाउ पत्र जमानत अंक(ने.रु.)	सिलबन्दि दरभाउ दस्तुर(ने.रु.)	सिलबन्दि दरभाउ पत्र मान्य हुने अवधी	दरभाउ पेश गर्ने अन्तिम मिति र समय	खोल्ने मिति र समय
१.	NAWF/SAMV/GOODS /BDS/2082/83/71	मैशिनरी औजार खरिद	३६०००.००	१०००.००	७५ दिन	२०८२/०१/२३ गते १२:०० बजे सम्म	२०८२/०१/२३ गते १३:०० बजे सम्म

२. खरिद सम्बन्धि थप जानकारीको लागि श्री सैनिक आवासीय महाविद्यालय, बर्दिबास, महोत्तरीको फोन नं.०४४-५९०१०४, ९८५४०२१७९३

इमेल: armyschool-bardibas@nepalarmy.mil.np र website: sambm.edu.np मा सम्पर्क गर्न हुन ।

३. e-GP Bidder हरूले e-GP प्रणालीमा व्यवस्था भए बमोजिम अन्य विवरण समेत भर्नु पर्नेछ ।

नेपाल विद्यार्थी संघ एक संक्षिप्त परिचय

अत्यन्त गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ ।
जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अत्यन्त छैन ॥

● प्रफुल्ल धिमिरे

सम्पादकीय

प्रश्न उठ्यो ? छोडदिनु उपयुक्त

गत भदौमा भएको जेन- जी आन्दोलनको अगुवाहरू मध्ये सर्वाधिक प्रभावशाली मानिएका वर्तमान गृहमन्त्री सुदन गुरुंगमाथि प्रश्न उठेको छ । बिचौलिया दीपक भट्ट सम्बद्ध एउटा बित्तीय संस्थामा २५ लाखको शेयर गुरुंगको नाममा देखिएको छ । त्यो रकम मन्त्रीले सम्पत्ति सार्वजनिक गरेको सूचीमा उल्लेख छैन । हुन त उनी हदबन्दी भन्दा बढी जग्गा राखेको पनि आरोप छ । उनको सुन, चाँदीको स्रोत पत्थारिलो नदेखिएको प्रश्न उठेको छ । त्यसको वैधता सरकारले नै जाँच गर्ने हो । सरकारले विभिन्न माध्यमबाट गुरुंगको संलग्नताबारे छानबिन गर्न सक्छ । सरकारी निकायले नै अहिले भट्ट प्रकरणको छानबिन गरिरहेको छ । त्यसमा देशको ठूला औद्योगिक घराना मध्येको शंकर ग्रुप पनि मुछिएको छ । त्यस समूहसितको आवद्धतामा गुरुंगको नाम पनि जोडिएको छ । गुरुंगको आफ्नै केही अभिव्यक्ति पनि विवादास्पद बनेको छ । केही पहिले उनले आफ्नो आर्थिक स्थिति कमजोर रहेकोले पढ्न नपाएको सार्वजनिक रूपमा सञ्चारमाध्यममा बोलेका थिए । तर अहिले उनको सम्पत्ति विवरणले त्यो बयानलाई भुत्तो साबित गरेको छ । पछिल्लो पटक उनको संलग्नता दीपक भट्टसितको कारोबारमा देखिएको र उनले सार्वजनिक गरेको सम्पत्ति विवरणमा सम्पत्ति लुकाएको आरोप लागेको छ । सुदन गुरुंग देशको सर्वाधिक प्रभावशाली र गोप्य मानिने गृह मन्त्रालयको जिम्मेवारी पाएका छन् । गृह मन्त्रालय आपराधिक मानिस पक्रने, छाड्ने भन्दा कयौं बढी संवेदनशील राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय विषय हेर्ने सर्वाधिक सुरक्षित र गोप्य निकाय मानिन्छ । गृह मन्त्रीमाथि नै प्रश्न उठेपछि त्यहाँ मातहतका सुरक्षाअधिकारीहरूको मनोबल उच्च रहन सक्दैन । मन्त्रीप्रति नै सुरक्षा अधिकारीहरूको आशंका भइरहने देखिन्छ । त्यसकारण गुरुंगले गृह मन्त्रालय छाड्नु उपयुक्त हुनेछ । गृह मन्त्रीले मातहतलाई निर्देशन दिदाँ आफू निष्कलंक हुनुपर्छ । पूर्वप्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली र पूर्वगृहमन्त्री रमेश लेखकलाई पक्राउ गरी कारबाही गर्न सक्ने आँटिलो भनेर प्रशंसित बनेका मन्त्री गुरुंग अहिले आफुमाथि उठेको प्रश्नबाट जोगिन मुस्किल भएको छ । उनले जे तर्क वितर्क गरे पनि उनको नाम मुछिसकिएपछि सफाइ नपाउञ्जेल पदमा रहिरहन उपयुक्त हुने छैन । विवादमा परेपछि गृहमन्त्री जस्तो संवेदनशील मन्त्रालयको नेतृत्व गर्न उपयुक्त हुँदैन । भण्डे दुई तिहाइ बहुमतको बालेन्द्र साह नेतृत्वको सरकारमा श्रममन्त्री रहेका दीपक कुमार साह पत्नीको सदस्य पदको विवादमा तानिएको केही घण्टा नबित्दै राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी(रास्वपा) का अध्यक्ष रवि लामिछानेले बर्खास्त गर्न सरकारलाई निर्देशन दिएको थियो । त्यो लगत्तै बिना बिलम्ब सरकारले साहलाई पदमुक्त गरेको थियो । त्यस प्रकरणमा सरकारको निर्णयको धेरैले प्रशंसा गरेका थिए । सुदन गुरुंगको हकमा पनि त्यस्तो अपेक्षा बढेको देखिन्छ ।

आज बैशाख ६ गते नेपालको प्रजातान्त्रिक विद्यार्थी आन्दोलनको इतिहासमा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण दिन हो । यही दिन नेपाल विद्यार्थी संघको स्थापना भएको थियो । यो केवल एउटा संगठन जन्मिएको दिन मात्र होइन, विद्यार्थी चेतना, लोकतान्त्रिक संघर्ष, अधिकारको आवाज र राष्ट्र निर्माणमा युवाशक्तिको औपचारिक प्रवेशको दिन पनि हो । नेपाल विद्यार्थी संघको इतिहास सम्बन्धमा केवल संगठनको यात्रा मात्र सम्झने होइन, नेपालमा प्रजातन्त्रका लागि विद्यार्थीहरूले खेलेको गौरवपूर्ण भूमिका पनि सम्झनुपर्छ । विद्यार्थी जीवन केवल पुस्तक, परीक्षा र प्रमाणपत्रमा सीमित हुँदैन भन्ने सन्देश नेपाल विद्यार्थी संघको इतिहासले दिएको छ । विद्यार्थी जीवन समाज परिवर्तनको उर्जा, राष्ट्र निर्माणको शक्ति र अन्यायविरुद्ध उठ्ने साहसिक आवाज पनि हो । सर्वमान्य नेता गणेशमान सिंहले भनेझैं विद्यार्थी जीवन केवल विद्या आर्जनको दायरामा सीमित नभई राष्ट्रिय राजनीति र प्रजातन्त्रका लागि ऐतिहासिक परिवर्तनको पखाल नाच्ने सामर्थ्यपूर्ण जीवन पनि हो । यही भावना नेपाल विद्यार्थी संघको आधारशिला बनेको थियो ।

नेपाल विद्यार्थी संघको परिचय बुझ्न यसको स्थापना मितिबाट मात्र पुग्दैन, यसको जरा राणा शासनको अँध्यारो कालसम्म पुग्छ । १०४ वर्षे निरंकुश जहाँनिया राणा शासनले नेपाली जनतालाई अधिकारविहीन बनाएको थियो । शिक्षा सीमित वर्गको पहुँचमा थियो, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता थिएन, संगठन गर्ने अधिकार थिएन, र राज्यसत्ता जनताको होइन शासकहरूको हातमा केन्द्रित थियो । यस्तो समयमा विद्यार्थी समुदायले पहिलो पटक विद्रोहको स्वर उठायो । त्यो स्वर तत्कालीन शासनाविरुद्ध सानो ज्वाला जस्तो देखिए पनि पछि प्रजातान्त्रिक आन्दोलनको विशाल अग्नि बन्यो ।

नेपाल विद्यार्थी आन्दोलनको पहिलो संगठित भल्को नेपाल संस्कृत छात्र संघबाट देखिन्छ । वि.सं. २००४ सालमा "जयतु संस्कृतम्" आन्दोलन सुरु भयो । तीनधारा संस्कृत पाठशालाका विद्यार्थीहरूले शिक्षा प्रणाली सुधारको माग राखे । इतिहास, भूगोल, अर्थशास्त्र, नागरिकशास्त्र जस्ता विषय पढाउनुपर्ने, छात्रवृत्ति बढाउनुपर्ने र आधुनिक शिक्षा समावेश गर्नुपर्ने माग गर्दै विद्यार्थीहरू सडकमा उत्रिए । यो केवल शैक्षिक सुधारको माग थिएन, यो चेतनाको विद्रोह थियो । राणा शासनले यसलाई गम्भीर चुनौतीका रूपमा लियो । आन्दोलन दबाउन विद्यार्थीहरूलाई छात्रावासबाट निकालियो, कतिपयलाई चार भन्ज्याङ कटाइयो, कतिलाई देश निकाला गरियो । दमन चर्कियो, तर चेतना दबेन । यस घटनाले देखायो कि विद्यार्थीहरू अब अन्याय चुपचाप सहने अवस्थामा थिएनन् ।

त्यसपछि वि.सं. २००५ सालमा सम्पूर्ण नेपाली विद्यार्थीलाई एउटै सूत्रमा बाँध्ने उद्देश्यले "नेपाल छात्र संघ" स्थापना भयो । यो विद्यार्थी एकताको अर्को महत्त्वपूर्ण कदम थियो । यसले विद्यार्थीहरूलाई संगठित बनायो र प्रजातन्त्रको अभियानमा जोड्यो । २००७ सालको क्रान्ति अघि विद्यार्थी संस्थाहरूले नेपाली कांग्रेसको नेतृत्वमा चलेको जनक्रान्तिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेले । पचास वर्षे विद्यार्थी आन्दोलनका लागि यो संघको नेतृत्वमा चलेको जनक्रान्तिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेले । पचास वर्षे विद्यार्थी आन्दोलनका लागि यो संघको नेतृत्वमा चलेको जनक्रान्तिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेले । पचास वर्षे विद्यार्थी आन्दोलनका लागि यो संघको नेतृत्वमा चलेको जनक्रान्तिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेले ।

२००७ सालमा राणा शासन अन्त्य भएपछि पनि विद्यार्थी आन्दोलन रोकिएन । विद्यार्थीहरूले केवल शासन परिवर्तनलाई पर्याप्त मानेन, उनीहरूले जनअधिकार संस्थागत हुनुपर्छ भन्ने माग अघि सारे । नेपाली कांग्रेसले संविधानसभाको चुनाव गराउन माग गर्दै वि.सं. २०१४ सालमा भद्र अवज्ञा आन्दोलन सुरु गर्दा विद्यार्थीहरू पुनः अग्रगोचामा

उभिए । देशभर आन्दोलन चर्कियो र अन्ततः राजा महेन्द्र आमनिर्वाचन गराउन बाध्य भए ।

वि.सं. २०१५ सालको आमनिर्वाचन नेपालको लोकतान्त्रिक इतिहासमा महत्त्वपूर्ण मोड थियो । नेपाली कांग्रेसलाई दुई तिहाइ बहुमत दिलाउन विद्यार्थीहरूको उल्लेखनीय भूमिका रह्यो । जनतामा चेतना फैलाउने, गाउँगाउँ पुगेर प्रजातन्त्रको अर्थ बुझाउने र निर्वाचन अभियानलाई जनस्तरसम्म पुऱ्याउने काममा विद्यार्थीहरू सक्रिय रहे । तर यो उपलब्धि धेरै समय टिकेन ।

वि.सं. २०१७ साल पुस १ गते राजा महेन्द्रले जननिर्वाचित वीपी कोइराला नेतृत्वको सरकार विघटन गरे, संविधान निलम्बन गरे र पञ्चायती तानाशाही लागू गरे । यसपछि देश फेरि निरंकुश शासनतर्फ धकेलियो । राजनीतिक दल प्रतिबन्धित भए, नेताहरू जेल परे, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता खोसियो । तर विद्यार्थी

मानेनन् । जेलभित्रै नयाँ र पुराना राजबन्दीहरूको सल्लाहबाट एउटा समग्र विद्यार्थी समुदायको प्रतिनिधित्व गर्ने भण्डा निर्माण गरियो । रातो भुइँ संघर्षको प्रतीक, सेतो गोलाकार विश्वशांतिको लक्ष्य, त्यसभित्र कलम शिक्षा र मशाल विद्रोह तथा चेतनाको प्रतीकका रूपमा राखियो । यो भण्डाको नक्सा गोप्य रूपमा जेलबाहिर पठाइयो ।

सबै तयारीपछि वि.सं. २०२७ साल बैशाख ६ गते देशभरबाट आएका करिब २०० प्रतिनिधि र सबै पर्यवेक्षकहरूको उपस्थितिमा नेपाल विद्यार्थी संघको औपचारिक स्थापना भयो । भरखरै नौ वर्षको कारावासबाट मुक्त भएका विघटित संसदका सभामुख तथा तत्कालीन नेपाली कांग्रेसका अध्यक्ष कृष्णप्रसाद भट्टराईले उद्घाटन गर्नुभयो । यही दिन नेपाल विद्यार्थी संघले इतिहासमा आफ्नो नाम लेखायो ।

तर स्थापना भएको दिनदेखि नै संघर्ष सुरु भयो ।

चेतना पुनः जाग्यो । देशभित्र दमन भरहँदा विदेशमा अध्ययनरत नेपाली विद्यार्थीहरूले लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई सहयोग गर्न थाले ।

दरभंगामा सी.के. प्रसाईको अध्यक्षतामा नेपाल छात्र तथा युवक संगठन गठन भयो । यस संगठनका शिवचन्द्र मिश्र वि.सं. २०१९ साल असोज २४ गते महोत्तरीको सीमामा सशस्त्र मुठभेडामा वीरगति प्राप्त गरे । वि.सं. २०१८ सालमा जनकपुरधामस्थित जानकी मन्दिरमा राजामाथि बम प्रहार प्रकरणमा फाँसी दिइएका सहिद दुर्गानन्द भन्ना तथा लामो समय जेल जीवन बिताएका अरविन्द ठाकुर लगायतका व्यक्तिहरू पनि यही धाराका संघर्षशील पात्र थिए । यी घटनाले विद्यार्थी आन्दोलन केवल नाराणमा सीमित नभई बलिदानसम्म पुगेको प्रमाणित गर्छन् ।

भारतका विभिन्न शहरमा अध्ययनरत नेपाली विद्यार्थीहरूले पनि लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई निरन्तर सहयोग गरे । रामचन्द्र पौडेलको अध्यक्षतामा प्रजातान्त्रिक युवा दल गठन भयो । वि.सं. २०२४ सालमा बनारसमा सुश्री शैलजा आचार्यको अध्यक्षतामा प्रजातान्त्रिक समाजवादी युवा दल गठन गरियो । यसरी देशभित्र र देशबाहिर विद्यार्थी तथा युवाहरूले प्रजातन्त्रको मशाल बालिरहे ।

यता नेपालभित्र शैक्षिक क्षेत्रमा असन्तोष बढ्दै गएको थियो । बेरोजगारी, असमानता, दमन, स्वतन्त्रताको अभाव र पञ्चायती निरंकुशताले विद्यार्थी समुदाय आक्रोशित थियो । यस्तो अवस्थामा एउटा वृहत् लोकतान्त्रिक विद्यार्थी संगठन खोल्ने निर्णय भयो । यो खबर पाउनेबित्तिकै पञ्चायती शासकहरू डराए । तयारीमा जुटेका युवा विद्यार्थी नेताहरू गिरफ्तार गरिए, जेल हालिए, यातना दिइयो । तर संगठन निर्माणको सपना रोकिएन ।

सेन्ट्रल जेलको ६ नम्बर कोठामा हातमा हल्कडी र खुट्टामा नेल लगाइएका राजबन्दीहरूले समेत हार

पञ्चायती सरकारले संगठनलाई अवैध घोषणा गर्‍यो । २२ जना विद्यार्थी नेताहरू गिरफ्तार गरिए । बागमती अन्धल विशेष अदालत गठन गरी उनीहरूमाथि मुद्दा चलाइयो । प्रत्येकलाई ६ महिना कैद र पाँच सय रुपैयाँ जरिवाना गर्ने फैसला भयो । तर विद्यार्थीहरू भुक्नेनन् । उनीहरूले सर्वोच्च अदालतमा रिट दायर गरे । अन्ततः सर्वोच्च अदालतले विशेष अदालतको फैसला रद्द गर्‍यो र विद्यार्थीहरूलाई स्वतन्त्र विद्यार्थी संघ खोल्न पाउने अधिकार स्वीकार गर्‍यो । यो फैसला केवल नेविसंघको जित मात्र थिएन, संगठन स्वतन्त्रताको ऐतिहासिक विजय थियो ।

त्यसपछि नेपाल विद्यार्थी संघको संगठन विस्तार र आन्दोलनको यात्रा अघि बढ्यो । दोस्रो सम्मेलन २०२८ भदौ २९ गते नारायणगढमा अखिले र मण्डलहरूको संयुक्त आक्रमणका बाबजुद सम्पन्न भयो । तेस्रो महाधिवेशन २०३६ साल फागुन २८, २९, ३० र चैत १ गते जनकपुरधाममा वीपी कोइरालाबाट उद्घाटन गरियो । चौथो महाधिवेशन २०३९ साल बैशाख १७, १८, १९ गते दाङमा गर्ने निर्णय गरिए पनि सरकारको दमनका कारण सम्भव भएन, पछि काठमाडौंमा सम्पन्न भयो । पाँचौँ सम्मेलन २०४४ साल पौष ६, ७ र ८ गते प्रहरी आतंक र गिरफ्तारीका बीच काठमाडौंमा सम्पन्न भयो ।

यी सम्मेलनहरू केवल संगठनात्मक कार्यक्रम थिएनन्, प्रत्येक सम्मेलन निरंकुशताविरुद्धको चुनौती थियो । प्रत्येक महाधिवेशनले विद्यार्थीलाई लोकतन्त्रको पाठ पढायो ।

नेपालको प्रजातान्त्रिक आन्दोलनमा नेपाल विद्यार्थी संघको बलिदान इतिहास अत्यन्त गौरवपूर्ण छ । २०२९ सालको आन्दोलनमा जदुकोहामा कामेश्वर मण्डल र कुशेश्वर यादवले वीरगति प्राप्त गरे । यसपछि बलिदानको श्रृंखला सुरु भयो । तानाशाही व्यवस्थाको दमन चर्कँदै जाँदा

विद्यार्थीहरूमा आक्रोश बढ्दै गयो । वीपी कोइरालाले शान्तिपूर्ण र वैध उपायहरू बन्द गरिएपछि जनतालाई आत्मरक्षाका लागि हतियार उठाउने अधिकार हुन्छ भन्नुभएको सन्देशमा केही विद्यार्थीहरू सशस्त्र संघर्षतर्फ पनि लागे ।

२०३१ साल माघमा मठिहानीमा गोली हानी मारिएका केशव कोइराला, विराटनगर बमकाण्डमा मारिएका रामकृष्ण श्रेष्ठ, कात्तिक महिनामा जेल सार्ने बहानामा नख्खुको ओरालोमा राति गोली हानी मारिएका लिला ढकाल, ठगी दाहाल, गोकर्ण कार्की, खगेन्द्र दाहाल तथा पौष महिनामा ओखलढुंगा काण्डमा मारिएका रामप्रसाद उपाध्याय, लक्ष्मणप्रसाद उपाध्याय, महेश कोइराला, पेशल दाहाल जस्ता अनेकौँ विद्यार्थी योद्धाहरू लोकतान्त्रिक आन्दोलनका अमर सहिद बने ।

यी नामहरू केवल इतिहासका पानामा लेखिएका अक्षर होइनन्, यी त्याग, साहस र समर्पणका जीवित प्रतीक हुन् । उनीहरूले विद्यार्थी आन्दोलनलाई केवल विरोधको आन्दोलन होइन, परिवर्तनको आन्दोलन बनाए ।

२०४६ सालको जनआन्दोलनसम्म आइपुग्दा विद्यार्थीहरू फेरि अग्रपंक्तिमा थिए । सडकमा लाठी, गोली, अश्रुग्यास र गिरफ्तारीको सामना गर्ने पंक्तिमा विद्यार्थीहरूको ठूलो संख्या थियो । पञ्चायती व्यवस्था ढल्यो, बहुदलीय प्रजातन्त्र पुनर्स्थापित भयो । यस विजयमा नेपाल विद्यार्थी संघको योगदान अविस्मरणीय छ ।

तर इतिहास जित गौरवपूर्ण छ, वर्तमान त्यति नै चुनौतीपूर्ण देखिन्छ । आजको पुस्ताले नेविसंघलाई केवल पुरानो संगठन भनेर हेर्नु हुँदैन । यो लोकतन्त्रको विद्यालय हो । यहाँबाट अनेकौँ राष्ट्रिय नेता जन्मिएका छन् । यो संगठनले युवालाई बोल्न सिकायो, अन्यायसँग जुध्न सिकायो, संगठन गर्न सिकायो, राष्ट्रलाई आफ्नो मान्न सिकायो ।

आज नेपाल विद्यार्थी संघसामु नयाँ चुनौती छन् । शैक्षिक बेरोजगारी, महँगो शिक्षा, निजीकरण, गुणस्तरहीन पाठ्यक्रम, विदेश पलायन, राजनीतिक विकृति, संगठनभित्र गुटबन्दी र आदर्शको क्षय जस्ता समस्याले विद्यार्थी राजनीति कमजोर बनाइरहेका छन् । यस्तो अवस्थामा नेविसंघले आफ्नो गौरवशाली इतिहासबाट ऊर्जा लिनुपर्छ ।

यदि यो संगठन केवल पदको लडाईँ, भागबण्डा र अवसरवादमा सीमित भयो भने सहिदहरूको सपना अमर्मान्त हुनेछ । यदि यो संगठन पुनः विद्यार्थी हकहित, गुणस्तरिय शिक्षा, लोकतान्त्रिक संस्कार, सामाजिक न्याय र राष्ट्रिय स्वाभिमानको पक्षमा दृढ भएर उभियो भने यसको इतिहासले फेरि नयाँ मोड लिन सक्छ ।

नेपाल विद्यार्थी संघले अब विश्वविद्यालय सुधार, रोजगारमुखी शिक्षा, प्रविधिमेत्री पाठ्यक्रम, छात्रवृत्ति विस्तार, भ्रष्टाचारविरुद्ध अभियान, युवाको नीति निर्माणमा सहभागिता, महिला नेतृत्व विकास, समावेशी अवसर र राष्ट्रिय एकताको सवालमा स्पष्ट भूमिका खेल्नुपर्छ ।

विद्यार्थी संगठनको असली शक्ति पोस्टर टाँस्नुमा होइन, विचार निर्माणमा हुन्छ । नाराण होइन, नीतिमा हुन्छ । भिडमा होइन, जनविश्वासमा हुन्छ । नेविसंघले यही सत्य बुझ्नुपर्छ ।

आज बैशाख ६ गते स्थापना दिवस मनाउँदै गर्दा केवल ब्यान, सभा र शुभकामनामा सीमित हुनु पर्याप्त छैन । यो दिन आत्मसमीक्षाको दिन पनि हो । हामी कहाँबाट आयो? किन जन्मियो? कता जाँदैछौं? भन्ने प्रश्न सोच्ने दिन हो ।

नेपाल विद्यार्थी संघको इतिहास जेलको कोठाबाट सुरु भएको थियो । हल्कडी र नेल लगाइएका युवाहरूले भण्डा बनाएका थिए । आज स्वतन्त्र देशमा बस्ने यति हामी आदर्श जोगाउन सक्दैनौं भने त्यो इतिहासप्रति अन्याय हुनेछ ।

त्यसैले आजको निष्कर्ष स्पष्ट छ—नेपाल विद्यार्थी संघ केवल विगतको गौरव होइन, भविष्यको सम्भावना पनि हो । शान्त एउटै छ, यसले आफ्नो मूल भावना नबिर्सियोस् । प्रजातन्त्र, विद्यार्थी अधिकार, सामाजिक न्याय र राष्ट्रप्रेमको मार्गमा दृढ रहोस् ।

संघर्ष, बलिदान र आदर्शले बनेको यो संगठन फेरि एकपटक विद्यार्थी आशाको केन्द्र बन्न सकोस् । यही स्थापना दिवसको सन्देश हो । यही इतिहासको माग हो । यही भविष्यको बाटो हो । अन्तः

उपसभामुखको दाइजोबारे धारणा र तराई-मधेशको कठोर यथार्थ

● दिपेश कुमार कर्ण
दर्शनार्थ्य अध्याता
पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालय

नेपाल बहुजातीय, बहुसांस्कृतिक अभ्यास भएको राष्ट्र हो । हालै उपसभामुखज्यूद्वारा व्यक्त दाइजो सम्बन्धि टिप्पणी कतैकतै सार्वजनिक बहसको विषय बनेको छ । सार्वजनिक पदमा बसेका व्यक्तिहरूको जीवन वा अभिव्यक्ति कहिल्यै पनि निजी हुँदैन, त्यसले समाजमा कतैकतै सार्वजनिक सन्देश प्रवाह गरेको हुन्छ । यदि नेतृत्व तहबाट नै विषयको अपूर्ण वा सतही बुझाइ प्रस्तुत हुन्छ भने, त्यसले दीर्घकालीन रूपमा सुधारको प्रयासलाई कमजोर बनाउन सक्छ । तराई- मधेशमा दाइजो केवल प्रथा मात्र नभई गहन सामाजिक संरचना र दर्शनसंग जुटेको हुन्छ । म माननीय उपसभामुखज्यूको गृहजिल्लाको छिमेकी जिल्लाबाट नै भएकोले मिथिलाञ्चल मात्र नभई

सम्पूर्ण तराई- मधेशको वातावरणीय अभ्यासबाट धेरै हदसम्म बुझाइ राखेको छु । माननीय उपसभामुखज्यूको अहिलेसम्मको व्यक्तित्व, पारिवारिक र राजनैतिक संघर्ष प्रेरणादायी छ । तर उपसभामुखज्यूसंग तराई- मधेशको जातीय, सामाजिक र सांस्कृतिक अवस्थाको सतही बुझाइ मात्र रहेको वहाँको अभिव्यक्तिबाट बुझिन्छ । जब सम्म शैक्षिक उपाधिमाला तुलना र आर्थिक अवस्थाको मूल्यांकन जस्ता अपारदर्शी गतिविधिहरू हुलही र हुलहा हुने पक्षबाट रोकितै नबसमा दाइजो प्रथा उन्मूलन कठिन छ । के वास्तवमा ए.आइ. र डिजिटल क्रान्ति पुगिसकेको तराई- मधेशमा दाइजो हुलहा पक्षद्वारा छेरी पक्षसंग नै मागिन्छ त ? के दाइजोसम्बन्धि सामाजिक संजाल, पत्रपत्रिकाले दिएको समाचार वास्तविक अवस्थाको गहिरोपसंग पूर्णमिलेखाने नै हुन्छ कि सतहीस्तरबाट हेरिएको दृष्टिकोण मात्र ? पछिल्लो चारदशकभन्दा अहिले तराई- मधेशमा शिक्षाको स्तर राम्रो भए पनि दाइजोपूर्णरूपमा उन्मूलन हुन नसक्नु सामाजिक लेखा परीक्षणको विषय हो । माननीय उपसभामुखज्यू अब त्यो शक्तिशाली पदमा पुगिसक्नु भएकोले आशा छ हाम्रो तराई-मधेशको वास्तविकता भावनात्मक, नीतिगत तथा प्रशासनिक दृष्टिले बुझ्नुहुन्छ । तराई-मधेशमा नीतिगत सुधार, जनचेतनासहितको शिक्षाको आवश्यकता छ । माननीयज्यू यहाँ केटाको सरकारी जागिर, पत्रिक सम्पत्ति र सामाजिक रूवाले दाइजोको रकम निर्धारण गरिने देखिएको छ । दाइजो

निलिने केटा पक्ष पनि मन्य छ । तर सम्मानको सामाजिक न्यायमा तिनलाई खासै प्रोत्साहन नगर्ने अभ्यास पनि यही समाजभित्र भेटिन्छ । नेपालको आर्थिक संरचनामा तराई-मधेश तिर स्वरोजगार, उद्यमशिलता धेरै न्यून छ । जिविकोपार्जनको लागि कृषि वा जागिर भर पर्ने अवस्था छ । उद्योग व्यापारको धेरै राम्रो सूचकांक नरहेकोले निजी क्षेत्र तिर जागिरको पनि सम्भावना धेरै आकर्षक देखिदैन । सरकारी जागिरमा स्थायी हुने प्रवृत्ति, सुरक्षा, निवृत्तिभरण सुविधा र सम्मानले किताब पोकी सेवा आयोग छिर्न चाहनेहरूको तखडमछाड लागेको छ । यी सबले काम गर्ने उमेर समूहका जनसंख्यामध्ये वर्षेनि हजारौंको संख्यामा युवा विदेशिने बाध्यता अहमसम्म रोकिएको छैन । यस्तोमा सामाजिक परम्परा, रितिरिवाज र देखासिखीको बजारले बिहेमा लाखौं खर्चिने प्रवृत्ति मात्र तराई- मधेश नभई नेपालभरि नै देखिएको छ । दाइजो निलिइ आफ्नो आर्थिक अस्तव्यस्तुमा कम पारम्परिक वस्तुको साथ जन्ती पुनुलाई छेरी पक्षले सामाजिक प्रदर्शनमा नराम्रो मानिने चलन पनि यही समाजमा भेटिन्छ । तराई- मधेशमा विवाह प्रतिष्ठाको ठूलो प्रतीक मानिन्छ । विवाह सामाजिक परम्परा अनुरूपले सम्पन्न नभएसम्म जित्तिको सम्पन्नशैली र तानामा दुलही पक्ष हुन्छन् उतिने दुलहा पक्ष पनि हुन्छन् । यस्तोमा दाइजो प्रथाको एकलभार कुनै एकपक्षलाई थुपार्नु न्यायसंगत हुँदैन । दाइजोमुक्त विवाह बोलेने वा लेखेर होइन कि व्यवहारमा उत्रेपछि मात्र सम्भव

हुन्छ । यसका लागि सर्वप्रथम जाति प्रथा, धर्म-परम्पराका नाममा गरिने अन्धविश्वास पूर्णरूपमा बन्द हुनु जरुरी छ । अन्य संकायमा स्नातकोत्तर गरेको व्यक्तिलाई मात्र स्नातक सरह एम.वि.ए. वा ईन्जिनियरिंग गरेका व्यक्तिसंग कम गुणस्तरिय आँकने शैक्षिक उपाधिमाला तुलनाको अन्धविश्वास पनि बन्द हुनु उचितकै जरुरी छ । पुख्र्रौली सम्पत्ति र ससुराको सरकारी जागिरले केटा कम कमाउने भए पनि छेरी बिहे पछि सुखी हुने अज्ञानताबाट अहिले पनि तराई- मधेशको समाज प्रसिप्त नै भएको बेला दाइजो प्रथा कसरी उन्मूलन गर्न सक्छ त सरकारले ? विवाह दुई व्यक्तिको मात्र हुँदैन अपितु यसरी हेर्ने हो भने यो दुई परिवार र दुइ कुलको पनि संगम हो । यसमा त्याग र समझदारी दुवै पक्षबाट नै नितात आवश्यक छ । सुखी र स्वस्थ वैवाहिक जीवनमा जीवन साथीको समर्पण, त्याग, समझदारी र चरित्रले महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको हुन्छ । तराई- मधेशको संस्कृतिलाई बुझ्दै दाइजोमा कडा नियमनकारी नीतिको खाँचो देखिन्छ । छेरीलाई खाली हात विदा गरिदैन तसर्थ आमामुबाले आफ्नो सामर्थ्य अनुरूप स्वेच्छाले उपहार दिएर पठाउनुलाई आज अपभ्रंश शैलीमा दाइजोरूपी कर बनाई थोपिएको छ । अहिले पनि तराई- मधेशमा यस्ता अनेकौँ सामाजिक कुण्ठा भेटिन्छ । जहाँ एक सिक्को दाइजो नखोज्ने योग्य केटा पनि उमेर कटाई दुलही नपाएर अविवाहित बसेका छन् । त्यही सम्पत्ति भएका, सरकारी जागिरे वा डाक्टर-ईन्जिनियर मात्र ज्वाइ

नरुचाउने परिवार पनि भेटिन्छन् । विवाहको लागि हुने दुल्हामा राम्रो चरित्र, जिम्मेवारीको बोध हुनु पर्ने संस्कारमा वृद्धि नभएसम्म दाइजो प्रथा उन्मूलन गर्न गाह्रो छ । दाइजो पूर्णरूपमा असामाजिक, अमानवीय र गैरकानूनी हो । तराई- मधेशमा यसलाई व्यवहारमा उतार्ने गहिराइबाट त्यहाँको संस्कृति र विचारमा परिमार्जनको आवश्यकता देखिन्छ । बिहेमा छेरीको लागि महँगो कपडा र गहना आउने पर्ने सामाजिक प्रदर्शनीको लागि पनि केटा पक्षलाई लुकाई लुकाई दाइजो दिने चलन रहेसम्म कानुनले प्रतिकारको बाटो गर्नु पर्ने असहज हुन्छ । दाइजो भन्ने बित्तिकै यसका सम्पूर्ण तत्व लुप्त हुन्छन् र दोषी सामान्यतया दुलहापक्ष नै टानिने शैली अहिले पनि विद्यमान छ । उपसभामुखज्यूले दाइजो सम्बन्धि प्रस्तुत गर्नु भएको आफ्नो अभिव्यक्तिले प्रत्यक्षरूपमा वहाँको गृहप्रदेशलाई नै समग्र देखिन थालिएको छ । जवकी तराई- मधेशमा यसको असमान वितरण छ । अर्थात् आफ्नो शैक्षिक, आर्थिक, अन्तर्व्यक्तिक योग्यतासंग तुलना नै नगरी सामान्य परिवारको छेरीसंग बिहे गर्ने समाज पनि यही तराई- मधेशमा छन् । तराई-मधेशमा भए भएका दाइजो प्रथालाई पनि जरादेखि नै निर्मूल पार्न यहाँको सांस्कृतिक र पारम्परिक संरचनालाई सम्मान गर्दै जनचेतनामूलक शिक्षाको र नीतिगत दिशा निर्देशको आवश्यकता देखिन्छ ।

लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेडको तपसिलका ऋणीहरूलाई कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्ने तथा धितो लिलाम बिक्री सम्बन्धी २१ दिने अत्यन्त जरुरी सूचना

प्रकाशित मिति २०८३/०१/०८ गतेको जनकपुर टुडे राष्ट्रिय दैनिक

यस लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेडका विभिन्न शाखा कार्यालयबाट तपाईं तपसिलका उल्लिखित ऋणीहरूले लिनु भएको ऋण कर्जाको यस विकास बैंकसंग गरेको सम्झौता बमोजिम समय समयमा तिर्न वृक्षाउत्पन्न साँबा, ब्याज, पेनाल ब्याज तथा अन्य दस्तुर आदि चुक्ता भूक्तान गर्न पटक पटक मौखिक, तरताकेता गरिएको एवं राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकामा विभिन्न मितिमा सूचना प्रकाशित गर्दा समेत ऋणको साँबा ब्याज, पेनाल ब्याज तथा अन्य दस्तुर आदि नतिरी नबुझाई विकास बैंकसंग गरेको ऋण कर्जा सम्बन्धी शर्तबन्धेजहरु उल्लंघन गर्नुभएकोले विकास बैंकको नाममा धितोबन्धक लेखिदिएको तपसिल बमोजिमको सम्पत्ति जहाँ जे जस्तो अवस्थामा छ, सोहि अवस्थामा बैंक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३ ले दिएको अधिकार प्रयोग गरी विकास बैंकको नियमानुसार लिलाम प्रक्या द्वारा बिक्री गरिने भएको हुँदा लिन इच्छुक व्यक्ति तथा संस्थाहरूले विकास बैंकबाट प्राप्त हुने बोलपत्र फारम रिजल्टपूर्वक भरी यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले २१ (एकताइस) दिन भित्र गोप्य शिलबन्दी बोलपत्र पेश गर्नुहुन आह्वान गरिन्छ । प्राप्त हुन आएका बोलपत्रहरु २२ (बाइसे) दिन (बोलपत्र चुक्ताउने अन्तिम दिन/खोल्ने दिन बैंक विदा परेका विदाको लगत्तै बैंक खुलेको दिनमा बोलपत्र चुक्ताउने/खोल्ने हुँदा) तपसिलमा उल्लिखित मिति, समय र स्थानमा उपस्थित हुन समेत इच्छुक खरिदकर्ता/बोलपत्रवाला वा निजको आधिकारीक प्रतिनिधि, ऋणी, प्रोप्राइटर, धितो/जमानती दिने तथा सम्बद्ध सबैलाई सूचित गरिएको छ । तर उक्त दिन निजहरु अनुपस्थित रहेमा पनि बोलपत्र खोल्न/धितो लिलाम बिक्रीको प्रक्या गर्न कुनै बाधा पुग्ने छैन । साथै कर्जा असुलीको कारवाही अन्तर्गत ऋणी, प्रोप्राइटर/सञ्चालक, धितो/जमानती दिनुहुने सम्बद्ध सबैलाई कालोसूचीमा समावेश गरिने तथा सुरक्षामा रहेको सम्पूर्ण धितो लिलाम बिक्री गर्ने गर्दा पनि विकास बैंकको सम्पूर्ण बक्यौता रकम अन्तु उपर नभएमा प्रचलित कानून बमोजिम कारवाही गरी असुल उपर गरी लिइने व्यहोरा ऋणी तथा संरोकारवालाहरु सबैलाई यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराइन्छ । धितो सुरक्षामा रहेको सम्पत्ति लिलाम बिक्री गरिने उपरोक्त व्यहोरा अनुरोध गर्दै सूचनाको म्यारिडन धनी विकास बैंकमा सम्पर्क राखी यथाधिष कर्जा भुक्तानी गरी गराई आफ्नो सम्पत्तिको उचित संरक्षण गर्न पराउउन हुन समेत अनुरोध गरिएको छ ।

तपसिल

क्र.सं.	ऋणीको विवरण	क्र.सं.	ऋणीको विवरण	क्र.सं.	ऋणीको विवरण								
१.	नाम : सुहानी निर्माण सेवा प्रा.वि. दर्ता गर्ने निकाय : नेपाल सरकार, उद्योग मन्त्रालय, कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालय दर्ता नं. : १५५६०५/०७३/०७४, दर्ता मिति : २०७३/०५/२६ ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा संचालक/शेयरधनीहरु : दीपेन्द्र कुमार यादव, राज किशोर राय यादव नाम : दीपेन्द्र कुमार यादव बाबुको नाम : श्री प्रसाद यादव, बाजेको नाम : छेँबी लाल यादव ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : ३९६९४५३१, जि.प्र.का. धनुषा, जारी मिति : २०६२/०४/२१ नाम : रमीता कुमारी यादव पातिको नाम : दीपेन्द्र कुमार यादव, ससुराको नाम : श्री प्रसाद यादव ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : १७-०१-७५-०५९००, जि.प्र.का. धनुषा, जारी मिति : २०७५/०४/१५ शाखा कार्यालय : जनकपुर व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : दीपेन्द्र कुमार यादव बाबुको नाम : श्री प्रसाद यादव, बाजेको नाम : छेँबी लाल यादव ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : ३९६९४५३१, जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०६२/०४/२१ २. नाम : श्री प्रसाद यादव बाबुको नाम : श्री प्रसाद यादव, बाजेको नाम : छेँबी लाल यादव ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : ३९६९४५३१, जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०६२/०४/२१ ३. नाम : प्रसिमा देवी पातिको नाम : श्री प्रसाद यादव, ससुराको नाम : छेँबी लाल यादव ठेगाना : जनकपुर - १४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : ८२७ जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०४६/०२/२७ ४. नाम : राज किशोर राय यादव बाबुको नाम : राम पुनित राय यादव, बाजेको नाम : ज्ञानचन राय यादव ठेगाना : सम्झी - ९, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ८१९३२२९६, जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०४३/११/०८ धितोको विवरण १. श्री प्रसाद यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जनकपुर धनुषामा दर्ता श्रेस्ता कायम रहेको जनकपुर - १४, धनुषा स्थित कि.नं. २३३, २१७, २१९, ५१२ र ६४ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-०-६-०, ०-०-२-०, ०-०-४-०, ०-०-१५-१ र ०-०-१२-३ (बिगाहा) को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. श्रीमती प्रसिमा देवीको नाममा मालपोत कार्यालय जनकपुर धनुषामा दर्ता श्रेस्ता कायम रहेको जनकपुर - १४, धनुषा स्थित कि.नं. ३३३, को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (बिगाहा) को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । ३. रमीता कुमारी यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जनकपुर धनुषामा दर्ता श्रेस्ता कायम रहेको गोविन्दपुर - ६, क, धनुषा, हाल धनुषाधाम - २, धनुषा स्थित कि.नं. १९ को क्षेत्रफल ०-३-१-० (बिगाहा) को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । ४. राज किशोर राय यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जलेश्वर, महोत्तरीमा दर्ता श्रेस्ता कायम रहेको सम्झी - ७, धनुषा स्थित कि.नं. २३२ को क्षेत्रफल ०-३-३-० (बिगाहा) को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । ५. श्री प्रसाद यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जनकपुर, धनुषामा दर्ता कायम रहेको शान्तीपुर - ९, धनुषा स्थित कि.नं. ८०७ को क्षेत्रफल ०-२-०-० (बिगाहा) को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । ६. लुम्बिनी विकास बैंक धनी भइ सुहानी निर्माण सेवा प्रा.वि. ऋणीको नाममा यातायात व्यवस्था कार्यालय जनकपुर, धनुषामा दर्ता रहेको सवारी नं. प्रदेश २-२०-००१ क-०३९९ रहेको JCB Backhoe Loader ।	४.	नाम : कमलेश कुमार यादव बाबुको नाम : राज नारायण राय यादव, बाजेको नाम : चलित राय यादव ठेगाना : हरिपुरवा - ७, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९-०१-७४-०६६७४, जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०७४/०६/२९ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : राज नारायण राय यादव बाबुको नाम : चलित राय यादव ठेगाना : सोनमा - १, महोत्तरी हाल : हरिपुरवा - ७, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : ८९९८३३२७ जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०४३/१०/२५ २. नाम : सुकेश राय बाबुको नाम : राज नारायण राय यादव बाजेको नाम : चलित राय यादव ठेगाना : बसन्तपुर - ८, सर्लाही हाल : हरिपुरवा - ७, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९-०१-७१-१०३७७ जि.प्र.का. सर्लाही जारी मिति : २०७१/१२/०८ ३. नाम : श्रौवती देवी पातिको नाम : सोनी राय यादव, ससुराको नाम : चलित राय यादव ठेगाना : बसन्तपुर - ८, सर्लाही, हाल : हरिपुरवा - ७, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : ८२७७४१९६, जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०४७/०१/०७ धितोको विवरण १. कमलेश कुमार यादवको नाममा मालपोत कार्यालय मेलगवा, सर्लाहीमा दर्ता रहेको सन्तपुर बसन्तपुर - २ क, सर्लाही स्थित कि.नं. ५४० को क्षेत्रफल ०-०-१२-० (विघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. लुम्बिनी विकास बैंक धनी भई कमलेश कुमार यादव ऋणीको नाममा यातायात व्यवस्था कार्यालय, विरगञ्ज पर्यामा दर्ता नं. ना. ६ त. ४७०१ कायम रहेका न्यु ह्युल्याण्ड कम्पनीको टेम्पर ।	५.	नाम : रूपेश यादव बाबुको नाम : गोपाल यादव प्रसेला, बाजेको नाम : जुलमा प्रसेला यादव ठेगाना : भरतपुर - ९, धनुषा, हाल : गणेशमान चारनाथ - ४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : १७-०१-७५-०५९०० जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०७५/०४/१५ व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : गोपाल यादव प्रसेला बाबुको नाम : जुलमा प्रसेला यादव, बाजेको नाम : किसुन प्रसेला यादव ठेगाना : भरतपुर - ९, धनुषा हाल : गणेशमान चारनाथ - ४, धनुषा ना.प्र.प.नं. : ३४५०५३४० जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०४५/०१/१८ धितोको विवरण रूपेश यादवको नाममा मालपोत कार्यालय धनुषा जनकपुरमा दर्ता रहेको भरतपुर - ४ घ, धनुषा स्थित कि.नं. ७०१ को क्षेत्रफल ०-०-१०-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	६.	नाम : तिला कुमारी चौधरी पातिको नाम : जित नारायण खाँ ससुराको नाम : हरी नारायण खाँ ठेगाना : जय्दी - ८, सर्लाही हाल : लालबन्दी - ५, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९/२०९४/४४९ जि.प्र.का. सर्लाही जारी मिति : २०६९/०७/२७ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण तिला कुमारी चौधरीको नाममा मालपोत कार्यालय हरीवन, सर्लाहीमा दर्ता रहेको जय्दी - १ ग, सर्लाही स्थित कि.नं. १७४० को क्षेत्रफल ०-०-१०-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	७.	नाम : इन्द्रा खाणान खरिद बिक्री दर्ता गर्ने निकाय : बाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालय, बाणिज्य विभाग दर्ता नं. : ४८९५/०१/०७५/७६, दर्ता मिति : २०७५/०६/०१ रजिष्टर्ड कार्यालय : रामगोपालपुर - ६, महोत्तरी, प्रोप्राइटर : रूप नारायण यादव नाम : रूप नारायण यादव बाबुको नाम : सोनफी राय यादव, बाजेको नाम : राजा राम यादव ठेगाना : रामगोपालपुर - ६, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ६०७, जि.प्र.का. महोत्तरी, जारी मिति : २०३३/०३/२१ शाखा कार्यालय : जनकपुर व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : रूप नारायण यादव बाबुको नाम : सोनफी राय यादव, बाजेको नाम : राजा राम यादव ठेगाना : रामगोपालपुर - ६, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ६०७, जि.प्र.का. महोत्तरी, जारी मिति : २०३३/०३/२१ २. नाम : जितेन्द्र कुमार यादव बाबुको नाम : रूप नारायण यादव बाजेको नाम : सोनफी राय यादव ठेगाना : रामगोपालपुर - ६, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : १६-२-०४३/१६२ जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०६७/०३/०३ ३. नाम : विन्दा देवी यादव पातिको नाम : रूप नारायण यादव ससुराको नाम : सोनफी राय यादव ठेगाना : रामगोपालपुर - ६, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : २१/२०८६३३४७ जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०४४/११/०४ धितोको विवरण रूप नारायण यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जलेश्वर, महोत्तरीमा दर्ता श्रेस्ता कायम रहेको रामगोपालपुर - ८ क, महोत्तरी स्थित कि.नं. ८४४ को क्षेत्रफल ०-०-१५-४-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	८.	नाम : गंगा चौधरी पातिको नाम : गंगीन्द्र चौधरी ससुराको नाम : राम चलित चौधरी ठेगाना : जय्दी - ७, सर्लाही हाल : लालबन्दी - ४, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९३०९४/१०९५ जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०६३/१२/३० शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण गंगा चौधरीको नाममा मालपोत कार्यालय हरिवनमा दर्ता रहेको जय्दी - १ ग, सर्लाही स्थित कि.नं. १७९९ को क्षेत्रफल ०-०-०-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	९.	नाम : दिलीप कुमार यादव बाबुको नाम : चन्दी राजत भन्ने राम चन्द्र यादव बाजेको नाम : सौबी राजत यादव ठेगाना : विरसभोरा - ७, धनुषा हाल : कमला - २, धनुषा ना.प्र.प.नं. : १९२४२२९६ जि.प्र.का. धनुषा जारी मिति : २०४१/१२/१६ शाखा कार्यालय : जनकपुर व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण नाम : फोको देवी यादव पातिको नाम : दिलीप कुमार यादव ससुराको नाम : चन्दी राजत भन्ने राम चन्द्र यादव ठेगाना : विरसभोरा - ७, धनुषा हाल : कमला - २, धनुषा ना.प्र.प.नं. : १९३०९४/७४३ जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०६३/१२/२७ धितोको विवरण १. दिलीप कुमार यादवको नाममा मालपोत कार्यालय जनकपुर, धनुषामा दर्ता रहेको माछी फिटकेया - ३ क, धनुषा स्थित कि.नं. १८१७ को क्षेत्रफल क्षेत्रफल ०-०-८-० (विघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. धनि लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेड भई ऋणी दिलीप कुमार यादवको नाममा यातायात व्यवस्था कार्यालय जनकपुरमा दर्ता कायम रहेको सवारी दर्ता नं. प्र २-२०-००१ ह ०५११ भएको Vinayak/MAK RE को सवारी साधन थान १ ।

क्र.सं.	ऋणीको विवरण	क्र.सं.	ऋणीको विवरण
१०.	नाम : मोहमद इमरान ट्रेडर्स दर्ता गर्ने निकाय : घरलु तथा साना उद्योग कार्यालय दर्ता नं. : ७४३८/८४३/९५, बुन्दान, दर्ता मिति : २०७५/१२/२५ रजिष्टर्ड कार्यालय : बुन्दान - ६, रौतहट प्रोप्राइटर : शेख जुवेद, शाखा कार्यालय : चपुर व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : शेख जुवेद बाबुको नाम : शेख गफार बाजेको नाम : शेख रफिक महमद ठेगाना : सखुअबा धमौरा - ९, रौतहट हाल : बुन्दान - ६, रौतहट ना.प्र.प.नं. : १०४३, जि.प्र.का. रौतहट जारी मिति : २०४४/११/२९ २. नाम : शेख बतिकु रहमान बाबुको नाम : शेख जुवेद बाजेको नाम : शेख गफार ठेगाना : सखुअबा धमौरा - ९, रौतहट हाल : बुन्दान - ६, रौतहट ना.प्र.प.नं. : ३२२०८४/१०७३ जि.प्र.का. रौतहट जारी मिति : २०७२/०९/२९ ३. नाम : एजाबुल रहमान पातिको नाम : शेख जुवेद बाजेको नाम : शेख गफार ठेगाना : सखुअबा धमौरा - ९, रौतहट हाल : बुन्दान - ६, रौतहट ना.प्र.प.नं. : ३२२०८४-७० जि.प्र.का. रौतहट जारी मिति : २०६८/०४/२७ धितोको विवरण शेख जुवेदको नाममा मालपोत कार्यालय चन्द्रपुर, रौतहटमा दर्ता रहेको सखुअबा धमौरा - ९, रौतहट स्थित कि.नं. १५७३ को क्षेत्रफल ०-०-१८ को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	११.	नाम : दिनेश कुमार यादव पातिको नाम : ध्यानी यादव बाजेको नाम : सुधीर यादव ठेगाना : नरहा - १, सिरहा हाल : नरहा - ५, सिरहा ना.प्र.प.नं. : ८८९३०४५ जि.प्र.का. सिरहा जारी मिति : २०४९/०८/१७ शाखा कार्यालय : लहान व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण नाम : सविता कुमारी यादव पातिको नाम : दिनेश कुमार यादव ससुराको नाम : ध्यानी यादव ठेगाना : नरहा बकवा - १, सिरहा हाल : नरहा - ५, सिरहा ना.प्र.प.नं. : १५१०७३/१८३३३ जि.प्र.का. सिरहा जारी मिति : २०६८/०९/२२ धितोको विवरण सविता कुमारी यादवको नाममा मालपोत कार्यालय सिरहामा दर्ता रहेको नरहा - १, सिरहा स्थित कि.नं. ३४५२ को क्षेत्रफल ०-१-११-० (विघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।
१२.	नाम : सावित्री देवी चौधरी पातिको नाम : भाग नारायण चौधरी था, ससुराको नाम : विलट चौधरी था ठेगाना : लालबन्दी - ५, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : ३८७४०२७४, जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०४७/०३/१६ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : भाग नारायण चौधरी था बाबुको नाम : भाग नारायण चौधरी था बाजेको नाम : मूषी चौधरी ठेगाना : लालबन्दी - ५, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १६८/१३६७१९२६ जि.प्र.का. सर्लाही जारी मिति : २०४४/११/११ धितोको विवरण सावित्री देवी चौधरीको नाममा मालपोत हरीवन, सर्लाहीमा दर्ता रहेको जय्दी - १ ग, सर्लाही स्थित कि.नं. १७३४ को क्षेत्रफल ०-०-०-० (विघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।	१३.	नाम : पार्वती कुमारी चौधरी दनुवार बाबुको नाम : सुकला कुमार दनुवार ससुराको नाम : दिलबर कुमार दनुवार ठेगाना : हरीवन - ९, सर्लाही हाल : हरीवन - ३, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९-०२-७६-०११८४ जि.प्र.का. सर्लाही जारी मिति : २०७६/०१/२९ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण नाम : सुकला कुमार दनुवार बाबुको नाम : दिलबर कुमार दनुवार बाजेको नाम : परम्बा दनुवार ठेगाना : हरीवन - ९, सर्लाही हाल : हरीवन - ३, सर्लाही ना.प्र.प.नं. : १९-०२-७६-००६६० जि.प्र.का. सर्लाही जारी मिति : २०७६/०१/१५ धितोको विवरण पार्वती कुमारी चौधरीको नाममा मालपोत हरीवन, सर्लाहीमा दर्ता रहेको जय्दी - १ ग, सर्लाही स्थित कि.नं. १६५९ को क्षेत्रफल ०-०-१०-० (विघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।
१४.	नाम : सुरत पासवानको नाति, वरफी पासवानको छोरा, नेत्रगञ्ज - ९, सर्लाही स्वायी बतन भई हाल लालबन्दी - २, सर्लाही बस्ने ना.प्र.प.नं. १९४५१/३९५ को जारी मिति २०४६/३/१६ (जि.प्र.का. सर्लाही) रहेका गौतम पासवान, शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. वरफी पासवानको बहारी, गौतम पासवानको पत्नी, सर्लाही जिल्ला, नेत्रगञ्ज गा.वि.स. वडा नं. १ स्वायी बतन भई हाल लालबन्दी न.पा. वडा नं. २, बस्ने ना.प्र.प.नं. १९३०९७/८५२ को जारी मिति २०३३/१२/२६ (जि.प्र.का. सर्लाही) रहेका सुवास पासवान ।	१५.	नाम : उपेन्द्र सहनी बाबुको नाम : राज किशोर सहनी, बाजेको नाम : चन्तु सहनी ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट, हाल : गरुडा - ३, रौतहट ना.प्र.प.नं. : १०२८, जि.प्र.का. रौतहट, जारी मिति : २०४२/०४/२९ शाखा कार्यालय : गरुडा व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : चन्द्रवती देवी पातिको नाम : उपेन्द्र सहनी ससुराको नाम : राज किशोर सहनी ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट हाल : गरुडा - ३, रौतहट ना.प्र.प.नं. : ०३२३०९/०५६ जि.प्र.का. रौतहट जारी मिति : २०६३/१२/०३ ३. नाम : राकेषा कुमार सहनी बाबुको नाम : उपेन्द्र सहनी, बाजेको नाम : राज किशोर सहनी ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट, हाल : गरुडा - ३, रौतहट ना.प्र.प.नं. : ३२१०९०-०१०७३, जि.प्र.का. रौतहट, जारी मिति : २०२७/०४/०७ धितोको विवरण १. उपेन्द्र सहनीको नाममा मालपोत कार्यालय गरुडामा दर्ता रहेको मलाही - १, रौतहट स्थित कि.नं. २९१ र २९० को क्षेत्रफल क्रमशः ०-१-२ र ०-०-१ को जग्गा, सोमा बनेको घर तथा सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. उपेन्द्र सहनी, चन्द्रवती देवी र आनन्दी देवीको संयुक्त नाममा मालपोत कार्यालय गरुडामा दर्ता रहेको मलाही - ७ र ९, रौतहट स्थित कि.नं. १०५, ३७० र २२० को क्षेत्रफल क्रमशः ०-२-२, ०-०-१६-६ र ०-९-१९ को जग्गा, सोमा बनेको घर तथा सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।

क्र.सं.	ऋणीको विवरण
१६.	नाम : रविन्द्र यादव बाबुको नाम : सीताशरण राय, बाजेको नाम : राम वृक्ष राय ठेगाना : सम्झी - ४, महोत्तरी, हाल : हरीपुरवा - ७, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : १८३०४५/७५, जि.प्र.का. महोत्तरी, जारी मिति : २०७०/०२/२७ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण १. नाम : सीताशरण राय बाबुको नाम : राम वृक्ष राय बाजेको नाम : जुवा राय ठेगाना : गैडा भेटपुर - २, महोत्तरी हाल : हरीपुरवा - ७, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ३०६६२११९ जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०४४/०२/०६ २. नाम : सुशिला देवी राय पातिको नाम : सीताशरण राय ससुराको नाम : राम वृक्ष राय ठेगाना : गैडा भेटपुर - २, महोत्तरी हाल : हरीपुरवा - ७, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ३०६६२११९ जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०४५/०१/२३ ३. नाम : सलिन यादव बाबुको नाम : सीताशरण राय बाजेको नाम : राम वृक्ष राय ठेगाना : गैडा भेटपुर - २, महोत्तरी हाल : हरीपुरवा - ७, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ३२३०८४-७० जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०७३/०१/०९ ४. नाम : शक्तिन्द्र यादव बाबुको नाम : सीताशरण राय बाजेको नाम : राम वृक्ष राय ठेगाना : गैडा भेटपुर - २, महोत्तरी हाल : हरीपुरवा - ७, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ३२३०८४-७० जि.प्र.का. महोत्तरी जारी मिति : २०७३/०१/०९ धितोको विवरण १. सीताशरण रायको नाममा मालपोत कार्यालय मेलगवा, सर्लाहीमा दर्ता रहेको सन्तपुर बसन्तपुर - ३ क, सर्लाही स्थित कि.नं. ८९२ को क्षेत्रफल ०-१-०-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. धनि लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेड र ऋणी रविन्द्र यादव भई यातायात व्यवस्था कार्यालय विरगञ्ज, पर्यामा दर्ता कायम सवारी साधन नं. प्र-२-०३-०० त ३७०९ कायम रहेको ट्याम्पर ।
१७.	नाम : श्री गिरी बहुउद्देशीय कृषि फार्म प्रा.वि. दर्ता गर्ने निकाय : कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालय, काठमाडौं दर्ता नं. : २९३६६८/७८/०७९, दर्ता मिति : २०७९/०३/२३ ठेगाना : हलिन्डे बर्दिवास - ८, महोत्तरी, संचालक तथा शेयरधनी : दान लाल गिरी नाम : दान लाल गिरी बाबुको नाम : चन्तु लाल गिरी, बाजेको नाम : रञ्जीत गिरी ठेगाना : हलिन्डे - ८, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : ०४९७२७२८, जि.प्र.का. महोत्तरी, जारी मिति : २०४९/०२/१३ शाखा कार्यालय : लालबन्दी व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण नाम : पुनम गिरी पातिको नाम : दान लाल गिरी, ससुराको नाम : चन्तु लाल गिरी ठेगाना : बर्दिवास - १, महोत्तरी ना.प्र.प.नं. : १७३०६२/१००१, जि.प्र.का. महोत्तरी, जारी मिति : २०६३/११/१५ धितोको विवरण १. दान लाल गिरीको नाममा मालपोत कार्यालय बर्दिवास, महोत्तरीमा दर्ता रहेको २५ नं. बहादुर गञ्ज - ६/ख, महोत्तरी स्थित कि.नं. २१९ को क्षेत्रफल ०-३-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत । २. पुनम गिरीको नाममा मालपोत कार्यालय बर्दिवास महोत्तरीमा दर्ता रहेको २५ नं. बहादुर गञ्ज - ६/ख, महोत्तरी स्थित कि.नं. १२०, २१८, २३६ र २३४ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-३-१६-०, ०-७-०-०, ०-३-१०-० र ०-३-६-४ को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगापात समेत ।
१८.	नाम : इन्द्रेश कुमार यादव बाबुको नाम : हरि नारायण गोइत यादव, बाजेको नाम : कारी गोइत यादव ठेगाना : इनर्वा - ८, धनुषा ना.प्र.प.नं. : २९३२०३१, जि.प्र.का. धनुषा, जारी मिति :

काठमाण्डु-ढाका नियमित उडान गर्ने तयारी

काठमाण्डु। नेपाल वायु सेवा निगमले निकट भविष्यमै काठमाडौँदेखि बङ्गलादेशको राजधानी ढाकासम्म सिधा उडान गर्ने तयारी गरेको छ।

निगमले आवश्यक तयारी थालेको र त्यसका लागि सम्भाव्यता अध्ययन उपसमिति गठन गरी आवश्यक कार्य भइरहेको जनाएको छ। छिमेकी देश भए पनि बङ्गलादेशको राजधानी ढाकामा नेपाली ध्वजावाहक विमानले उडान गर्न सकेको थिएन। सोही आवश्यकतालाई ध्यानमा राखेर आवश्यक प्रक्रिया अगाडि बढाइएको निगमका अपरेसन विभाग निर्देशक एवं वरिष्ठ क्याप्टेन सुवास रिजालले जानकारी दिनुभयो।

बङ्गलादेशबाट हाल काठमाण्डुमा नियमित उडान हुँदै

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
४४.	<p>नाम : लक्ष्मीनारायण राय यादव</p> <p>बाबुको नाम : रामशारी राय यादव, बाजेको नाम : धने राय यादव</p> <p>ठेगाना : महम्मदपुर - १, रौतहट, हाल : गरुडा - ४, रौतहट</p> <p>ना.प्र.प.नं. : १०४०, जि.प्र.का. रौतहट, जारी मिति : २०४६/०२/०७</p> <p>शाखा कार्यालय : गरुडा, रौतहट</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : सिता देवी	२. नाम : विवेक यादव
पतिको नाम : लक्ष्मीनारायण राय यादव	बाबुको नाम : लक्ष्मीनारायण राय यादव
ससुराको नाम : धने राय यादव	बाजेको नाम : धने राय यादव
ठेगाना : महम्मदपुर - १, रौतहट	ठेगाना : महम्मदपुर - १, रौतहट
हाल : गरुडा - ४, रौतहट	हाल : गरुडा - ४, रौतहट
ना.प्र.प.नं. : ३२३०५२/८७४	ना.प्र.प.नं. : ३२३०५२/८७४
जि.प्र.का. रौतहट	जि.प्र.का. रौतहट
जारी मिति : २०६३/११/३०	जारी मिति : २०७२/११/१६
घित्तोको विवरण	
लक्ष्मीनारायण राय यादवको नाममा मालपोत कार्यालय गरुडामा दर्ता रहेको महम्मदपुर - १, रौतहट स्थित कित्ता नं. ८३६ को क्षेत्रफल ०-३-० को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
४६.	<p>नाम : किरण देवी तल्पा</p> <p>पतिको नाम : किरण दास तल्पा</p> <p>ससुराको नाम : चुल्हाई दास तल्पा</p> <p>ठेगाना : लक्ष्मीपुर को - १, सर्लाही</p> <p>हाल : हरीपुर - ६, सर्लाही</p> <p>ना.प्र.प.नं. : १९३०४८/१०३०</p> <p>जि.प्र.का. सर्लाही</p> <p>जारी मिति : २०६३/११/१६</p> <p>शाखा कार्यालय : सालबन्दी</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : किरण देवी तल्पा	२. नाम : किरण दास तल्पा
पतिको नाम : किरण दास तल्पा	बाबुको नाम : चुल्हाई दास तल्पा
ससुराको नाम : चुल्हाई दास तल्पा	बाजेको नाम : चुल्हाई दास तल्पा
ठेगाना : लक्ष्मीपुर को - १, सर्लाही	ठेगाना : लक्ष्मीपुर को - १, सर्लाही
हाल : हरीपुर - ६, सर्लाही	हाल : हरीपुर - ६, सर्लाही
ना.प्र.प.नं. : १९३०४८/१०३०	ना.प्र.प.नं. : ४४३२९६२
जि.प्र.का. सर्लाही	जि.प्र.का. सर्लाही
जारी मिति : २०६३/११/१६	जारी मिति : २०४६/०८/२६
घित्तोको विवरण	
किरण देवी तल्पाको नाममा मालपोत हरीवन, सर्लाहीमा दर्ता रहेको लक्ष्मीपुर को - १ ख, सर्लाही स्थित कित्ता नं. ८२२ को क्षेत्रफल ०-०-१२-० (बिघा) को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
४७.	<p>नाम : अर्जुन टुडर्ब</p> <p>दर्ता गर्ने निकाय : धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, गौर रौतहट</p> <p>दर्ता नं. : १०४३७/११३७, दर्ता मिति : २०७७/१०/०४</p> <p>रजिष्टर्ड कार्यालय : रघुनाथपुर - ४ (गरुडा - ९), रौतहट</p> <p>प्रोप्राइटर : सुमिन्दा देवी, शाखा कार्यालय : चन्द्रनिगाहापुर</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : राजेश्वर दास तल्पा	२. नाम : सुमिन्दा देवी
बाबुको नाम : जीया दास तल्पा	पतिको नाम : राजेश्वर दास तल्पा
बाजेको नाम : विरा दास	ससुराको नाम : जीया दास तल्पा
ठेगाना : रघुनाथपुर - ८, रौतहट	ठेगाना : रघुनाथपुर - ८, रौतहट
हाल : गरुडा - ९, रौतहट	हाल : गरुडा - ९, रौतहट
ना.प्र.प.नं. : ११४	ना.प्र.प.नं. : ३२३०८३/४१४
जि.प्र.का. रौतहट	जि.प्र.का. रौतहट
जारी मिति : २०६१/०४/१४	जारी मिति : २०६३/१०/०९
घित्तोको विवरण	
सुमिन्दा देवीको नाममा मालपोत कार्यालय गरुडा, रौतहटमा दर्ता रहेको रघुनाथपुर - ४ क, रौतहट स्थित कित्ता नं. ९६९ र ९७१ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-०-७ ^१ / _४ र ०-०-७ ^१ / _४ को जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

नोट : बोलपत्र आवेदन फारम यस बैंकको शाखा कार्यालयहरूबाट रु ५००/-पछि, कित्ता नहुने गरी। त्रिरी प्राप्त गर्न सकिनेछ। लिलाम विक्री सम्बन्धी सम्पूर्ण शर्त तथा बन्देजहरू बोलपत्र फारममा उल्लेख गरिए बमोजिम हुनेछ।

पुनश्च :

- उल्लेखित धितो लेखिदिएको सम्पत्ति लिलाम विक्री गर्दा वा विकास बैंक आफैले सकार गर्दा साविकका विकास बैंकबाट भएको मूल्याङ्कन भन्दा कम मूल्यमा लिलाम विक्री भयो वा उक्त सम्पत्तिको उचित मूल्य प्राप्त नभै कम मूल्यमा लिलाम विक्री भयो वा विकास बैंक आफैले सकार गरि लियो भनी कति कति उजुर बाजुर गर्न पाउनु हुने छैन।
- सम्पत्तिबाट लिलाम विक्री सदर भएपछि सम्बन्धित विभाग/शाखाले बोलपत्र स्वीकृत भएको बोलपत्रदातालाई बाँकी रकम जम्मा गर्नको लागि बहिमा ३० दिनको समय दिइनेछ।
- अर्थीले धितो दिएका फरक फरक सम्पत्तिहरू एकै पटक लिलामीमा निकाल्दा केही सम्पत्तिहरू खरिदको लागि मात्र बोलपत्र पेश भएमा विकास बैंकको हितलाई ध्यानमा राखी ती बोलपत्रहरू स्वीकृत गर्न सकिनेछ।
- बोलपत्र पेश गर्ने अन्तिम दिन सार्वजनिक विदा परेमा त्यसको लगत्तै कार्यालय खुलेको दिनमा सोही स्थानमा दिनको १२:०० बजेसम्म बोलपत्र पेश गर्न सकिने छ। साथै बोलपत्र खोलेने दिनमा सार्वजनिक विदा परेमा त्यसको लगत्तै कार्यालय खुलेको दिनमा सोही स्थानमा दिनको ३:०० बजे प्रतिनिधिहरूको उपस्थितिमा बोलपत्र खोलेने छ। तर सबै प्रतिनिधिहरूको उपस्थिति नभएमा पनि बोलपत्र खोल्न बाधा पर्ने छैन।

२०८३ बैशाख २८ गते सोमवार कार्यालय समय सम्म।

बोलपत्र खोलेने मिति र समय : २०८३ बैशाख २९ गते मंगलबार ३:०० बजे

बोलपत्र खोलेने स्थान : लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेडको, सम्बन्धित शाखा कार्यालय

लुम्बिनी विकास बैंक लि.
Lumbini Bikas Bank Ltd.

(नेपाल राष्ट्र बैंकबाट "स" टाँकी इजाजतपत्रप्राप्त संस्था)

केन्द्रीय कार्यालय: सनराईज विजपार्क, डिल्लीबजार, काठमाण्डौं

फोन नं. ०१-४५१३२३२, ४५१३२३४, ४५१३६६६,

फ्याक्स नं. ०१-४५१३५२६

पाँचथरको फालोटे क्षेत्रस्थित 'गोठ-बास'मा पर्यटक आकर्षित हुँदै

पाँचथर। पाँचथरको फालेलुङ गाउँपालिकाको चारारते-फालोटे क्षेत्रमा नौ वर्षदेखि आयोजना भइरहेको चौरी पर्यटन महोत्सवले यहाँका चौरीपालकहरूलाई फाइदा फाइदा पुऱ्याएको छ।

विसं २०७४ सालदेखि समुन्द्री सतहबाट तीन हजार ५०० मिटर उचाइको फालोटे क्षेत्रमा आयोजना हुने महोत्सवले चौरीपालन संवर्द्धन हुनाका साथै चौरीजन्य सामग्रीले अन्तरराष्ट्रिय बजार पाएको छ। चौरीपालकका गोठहरू नै अहिले पर्यटक बस्ने स्थल बनेका छन् भने यहाँ पूर्वाधार विकास पनि बढ्दै गएको छ।

फालोटे याक गोठबासका सञ्चालक एवम् अयुवा चौरीपालक चन्द्रलाल नेपालका अनुसार महोत्सव आयोजना हुन थालेपछि चौरी गोठालाहरूमै उत्साह बढेको छ। फालोटे क्षेत्रमा ०७४ सालअघि १८ वटा चौरी गोठ रहेकामा अहिले ३१ वटा गोठ रहेका छन्। "पेसाप्रति युवा र महिलाहरू आकर्षित छन्। पहिले पुरुषहरू मात्रै गोठमा बस्ने चलन थियो", उहाँले भन्नुभयो, "गोठहरू पहिलेभन्दा धेरै सुधार भएका छन्। अहिले गोठमै पर्यटकलाई राख्ने प्रबन्ध भएको छ।" जसलाई 'गोठ-बास' (गोठ-स्टे) भनिन्छ। गोठालाहरू नै पर्यटनकर्ता आकर्षित भएका छन्। तर सबै गोठमा गोठबास कार्यालय नहुन सकेको छैन। अहिले १०-१२ वटा गोठले मात्रै पर्यटक राख्न सक्छन्। सन्दकपुर आहालदेखि फालोटेसम्म रहेका यी गोठमा गरेर करिब १५० मानिस यहाँ बास बस्न सक्छन्।

वार्षिक रूपमा कम्तीमा पाँच हजार पर्यटक आउने गरेको नेपालको भनाइ छ। असार, साउन र भदौमा अत्यधिक वर्षाका कारण गोठहरू गाउँतर्फ भर्ना हुँदा पर्यटकहरूलाई पुग्न र बास बस्न कठिन पार्ने गरेको छ। पहिले यहाँ चौरीको च्युरा छुर्पा मात्रै उत्पादन हुने गरेकामा अहिले चिज उत्पादन गरी विक्री हुँदै आएको छ। महोत्सवकै कारण चौरीजन्य सामग्रीले बजार पाउन थालेका छन्।

लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेडको तपसिलका ऋणीलाई कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्ने सम्बन्धी ३५ दिने अत्यन्त जरुरी सूचना

प्रकाशित मिति २०८३/०१/०८ गतेको जनकपुर टुडे रिष्ट्रिय दैनिक

तपाईं तपसिलका ऋणीहरूले यस विकास बैंकबाट लिनु भएको ऋण रकम यस बैंकसँग गर्नु भएको ऋण सम्बन्धीको शर्त बमोजिम तोकिए अनुसार चुकाउनु पर्ने साँबा, व्याज समयमा भुक्तान नगरी, नबुझाई ऋण लिवा गरेको शर्त कबुलित उल्लंघन गर्नु भएको र बैंकबाट मौखिक एवं लिखित रूपमा पटक पटक तरताकेता गर्दा समेत सो कर्जाको तिरु पर्ने साँबा, व्याज तथा हर्जाना व्याज समेत चुक्ता भुक्तानी गर्न नआउनु भएकोले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (पैंतिस) दिन भित्रमा कर्जाको सम्पूर्ण साँबा, व्याज तथा हर्जाना व्याज समेत चुक्ता भुक्तान गर्नु हुन अनुरोध गरिएको छ। उल्लेखित मिति भित्रमा बैकलाई तिरु, चुकाउनु पर्ने सम्पूर्ण कर्जा, व्याज तथा हर्जाना व्याज समेत चुक्ता भुक्तान नभएमा यस बैकलाई कर्जा सुरक्षण बापत लेखि दिनुभएको तपसिल बमोजिमको चल/अचल सम्पत्ति प्रचलित कानूनले दिएको अधिकार प्रयोग गरी धितो लिलाम विक्री गरी अथवा सो बाट आफ्नो लेना असुल उपर नभएमा तपाईं ऋणी तथा सम्बद्ध पक्ष समेतको अन्य चल/अचल श्रौतसम्पत्तिबाट वा ऋण असुली न्यायाधिकरणमा मुद्दा धार्य गरी वा अन्य प्रचलित कानून बमोजिम कारवाही गरी बैकले आफ्नो लेना रकम असुल उपर गरिनुका साथै तपाईं ऋणी तथा सम्बद्ध सबैलाई समेत नेपाल राष्ट्र बैकको निर्देशन बमोजिम कर्जा सूचना केन्द्र लि. को कालोसूचीमा सूचीकृत गर्न सिफारिस गरी पठाइने व्यहोरा समेत यसै सूचनाबाट जानकारी गराइन्छ।

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
१.	<p>नाम : राकेश कुमार सहनी</p> <p>बाबुको नाम : उपेन्द्र सहनी, बाजेको नाम : राम किशोर सहनी</p> <p>ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट, हाल : गरुडा - ३, रौतहट</p> <p>ना.प्र.प.नं. : ३२१०९०/०१३७, जि.प्र.का. रौतहट, जारी मिति : २०६७/०४/०७</p> <p>शाखा कार्यालय : गरुडा</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : चन्द्रावती देवी	२. नाम : आनन्दी देवी मलाह
पति : उपेन्द्र सहनी	पति : राम किशोर सहनी
ससुरा : राम किशोर सहनी	ससुरा : बन्हु सहनी
ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट,	ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट,
हाल : गरुडा - ३, रौतहट	हाल : गरुडा - ३, रौतहट
ना.प्र.प.नं. : ०३२३०९०/४६	ना.प्र.प.नं. : २६७३६
जि.प्र.का. रौतहट	जि.प्र.का. रौतहट
जारी मिति : २०६३/१२/०३	जारी मिति : २०३६/०३/१३
घित्तोको विवरण	
३. नाम : उपेन्द्र सहनी	
बाबु : राम किशोर सहनी	
बाजे : राम किशोर सहनी	
ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट,	
हाल : गरुडा - ३, रौतहट	
ना.प्र.प.नं. : १०३८	
जि.प्र.का. रौतहट	
जारी मिति : २०४२/०४/२९	
घित्तोको विवरण	
४. नाम : विकास कुमार सहनी	
बाबु : उपेन्द्र सहनी	
बाजे : राम किशोर सहनी	
ठेगाना : बरीयारपुर - ७, रौतहट,	
हाल : गरुडा - ३, रौतहट	
ना.प्र.प.नं. : ३२-०६-७८-३३७४	
जि.प्र.का. रौतहट	
जारी मिति : २०७८/१०/२७	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
४.	<p>नाम : कल्ले घिसिङ</p> <p>बाबुको नाम : कुलमान घिसिङ, बाजेको नाम : कालुसिङ</p> <p>ठेगाना : हरीवन - ७, सर्लाही</p> <p>ना.प्र.प.नं. : ३६४९९८२७, जि.प्र.का. सर्लाही, जारी मिति : २०४०/०३/२१</p> <p>शाखा कार्यालय : सालबन्दी</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : हिरामाया डिम्बाङ	२. नाम : अन्नू माया बस्न
पतिको नाम : कल्ले घिसिङ	पतिको नाम : विराज घिसिङ
ससुराको नाम : कुलमान घिसिङ	ससुराको नाम : कल्ले घिसिङ
ठेगाना : घुकोली - ९, सर्लाही	ठेगाना : घुकोली - ९, सर्लाही
हाल : हरीवन - ७, सर्लाही	हाल : हरीवन - ७, सर्लाही
ना.प्र.प.नं. : १९२०८८/१७९	ना.प्र.प.नं. : १९२०८८/२८४
जि.प्र.का. सर्लाही	जि.प्र.का. सर्लाही
जारी मिति : २०६४/०७/१९	जारी मिति : २०६७/०९/०७
घित्तोको विवरण	
४. नाम : विराज घिसिङ	
बाबुको नाम : कल्ले घिसिङ	
बाजेको नाम : कुलमान घिसिङ	
ठेगाना : हरीवन - ७, सर्लाही	
हाल : हरीवन - ७, सर्लाही	
ना.प्र.प.नं. : १९२०८८/२४१	
जि.प्र.का. सर्लाही	
जारी मिति : २०६३/१२/११	
घित्तोको विवरण	
कल्ले घिसिङको नाममा मालपोत कार्यालय हरीवन, सर्लाहीमा दर्ता रहेको हरीवन - ८ (ब), सर्लाही स्थित कित्ता नं. १२६२ को क्षेत्रफल ०-४-१२-० को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
५.	<p>नाम : विरेन्द्र हाडवेयर</p> <p>दर्ता गर्ने निकाय : धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, गौर, रौतहट</p> <p>दर्ता नं. : ९९४७/७, दर्ता मिति : २०६९/०६/०६</p> <p>ठेगाना : फुनखुन्वा - ९, रौतहट</p> <p>संचालक/प्रोप्राइटर : रामेश्वर साह, शाखा कार्यालय : गौर</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : रामेश्वर साह	२. नाम : श्रवा देवी
बाबुको नाम : जिया लाल साह	पतिको नाम : रामेश्वर साह
बाजेको नाम : ललु साह	ससुराको नाम : जिया लाल साह
ठेगाना : फुनखुन्वा - ९, रौतहट	ठेगाना : फुनखुन्वा - ९, रौतहट
हाल : यमुनासाई - ४, रौतहट	हाल : यमुनासाई - ४, रौतहट
ना.प्र.प.नं. : २८९८	ना.प्र.प.नं. : २४४९
जि.प्र.का. रौतहट	जि.प्र.का. रौतहट
जारी मिति : २०४४/०१/१८	जारी मिति : २०६३/०८/२७
घित्तोको विवरण	
१. रामेश्वर साहको नाममा मालपोत कार्यालय गौर, रौतहटमा दर्ता रहेको फुनखुन्वा - ९, रौतहट स्थित कित्ता नं. ८११, ८००, ४३६, ४८२ र ८०४ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-१-८ ^१ / _४ , ०-१-०, ०-०-१०, ०-२-६ र ०-१-० को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	
२. रामेश्वर साहको नाममा मालपोत कार्यालय गौर, रौतहटमा दर्ता रहेको फुनखुन्वा - ४, ख रौतहट स्थित कित्ता नं. ९ र ४७९ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-४-७ र ०-१-० को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
६.	<p>नाम : हरेन्द्र प्रसाद यादव</p> <p>बाबुको नाम : भारीरथ राय यादव</p> <p>बाजेको नाम : जदु राय यादव</p> <p>ठेगाना : महिनाथपुर - ८, सर्लाही</p> <p>हाल : धनकोल - ४, सर्लाही</p> <p>ना.प्र.प.नं. : १९३०४१/२३८४</p> <p>जि.प्र.का. सर्लाही</p> <p>जारी मिति : २०४३/०८/०६</p> <p>शाखा कार्यालय : सालबन्दी</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : हरेन्द्र प्रसाद यादव	२. नाम : धर्मशिला यादव
पतिको नाम : भारीरथ राय यादव	पतिको नाम : हरेन्द्र प्रसाद यादव
ससुराको नाम : भारीरथ राय यादव	ससुराको नाम : भारीरथ राय यादव
ठेगाना : महिनाथपुर - ८, सर्लाही	ठेगाना : महिनाथपुर - ८, सर्लाही
हाल : धनकोल - ४, सर्लाही	हाल : धनकोल - ४, सर्लाही
ना.प्र.प.नं. : १९३०४१/२३८४	ना.प्र.प.नं. : १९३०६९/६१३
जि.प्र.का. सर्लाही	जि.प्र.का. सर्लाही
जारी मिति : २०४३/०८/०६	जारी मिति : २०६३/१२/२०
घित्तोको विवरण	
हरेन्द्र प्रसाद यादवको नाममा मालपोत कार्यालय बरहबवा, सर्लाहीमा दर्ता रहेको महिनाथपुर - ८, सर्लाही स्थित कित्ता नं. ४१७ को क्षेत्रफल ०-३-१४-९ ^१ / _२ को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

क्र.सं.	अर्थीको विवरण
७.	<p>नाम : ललिता कुमारी चौलागाईं</p> <p>पतिको नाम : दान बहादुर बस्नेत</p> <p>ससुराको नाम : चन्द्र बहादुर बस्नेत</p> <p>ठेगाना : भक्तिपुर - २, सर्लाही</p> <p>हाल : इश्वरपुर - ४, सर्लाही</p> <p>ना.प्र.प.नं. : २०६३/११/०२</p> <p>जि.प्र.का. सर्लाही</p> <p>शाखा कार्यालय : सालबन्दी</p>
व्यक्तिगत जमानत दिनेको विवरण	
१. नाम : गायत्री कुमारी	२. नाम : उदय कुमार तिवारी
पतिको नाम : भाग्य नारायण तिवारी	बाबुको नाम : भाग्य नारायण तिवारी
ससुराको नाम : राम प्रवेश तिवारी	बाजेको नाम : राम प्रवेश तिवारी
ठेगाना : समनपुर - ४, रौतहट	ठेगाना : समनपुर - ४, रौतहट
हाल : गडीमाड - २, रौतहट	हाल : गडीमाड - २, रौतहट
ना.प्र.प.नं. : १०३०	ना.प्र.प.नं. : ३२१०८९/३९५८
जि.प्र.का. रौतहट	जि.प्र.का. रौतहट
जारी मिति : २०४४/१२/११	जारी मिति : २०६७/०९/२३
घित्तोको विवरण	
३. नाम : हृदय नारायण तिवारी	
बाबुको नाम : भाग्य नारायण तिवारी, बाजेको नाम : राम प्रवेश तिवारी	
ठेगाना : समनपुर - ४, हाल : गडीमाड - २, रौतहट	
ना.प्र.प.नं. : ३२१०८९/३९५९, जि.प्र.का. रौतहट, जारी मिति : २०६७/०९/२३	
घित्तोको विवरण	
गायत्री कुमारीको नाममा मालपोत कार्यालय गरुडा, रौतहटमा दर्ता रहेको समनपुर - ४, रौतहट स्थित कित्ता नं. १२५ को क्षेत्रफल ०-३-६-५-० को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घर र सो ले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत।	

लुम्बिनी विकास बैंक लि.
Lumbini Bikas Bank Ltd.

(नेपाल राष्ट्र बैंकबाट "स" टाँकी इजाजतपत्रप्राप्त संस्था)

पाएको, सरकारी निकायहरूले सहयोग गर्न थालेको र पर्यटकहरू पुग्न थालेको नेपालको भनाइ छ।

फालेलुङको चारारते, तीन सिमानालगायत क्षेत्रका चौरीपालकहरूको समूह कञ्चनजङ्घा याक चिज उत्पादक समूहका अध्यक्ष रामचन्द्र गुरुङका अनुसार पछिल्ला वर्षहरूमा चौरीको सङ्ख्यामा अत्यधिक वृद्धि हुँदै गएको छ। चौरीपालनमै आधारित भएर भने पर्यावर्यटनको विकासमा धेरै ठूलो महत्त पुगेको छ। यसको मुख्य कारण पर्यटकको सङ्ख्या बढ्दै जानु हो। चौरी महोत्सवले पर्यटक भित्र्याएपछि चौरीका

मधेशमा शिक्षकको अभाव : मन्त्री तिवारी

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । मधेश प्रदेश सरकारका शिक्षा तथा संस्कृति मन्त्री रानी शर्मा तिवारीले विद्यार्थी संख्याको अनुपातमा शिक्षक दरबन्दी नरहेको भन्दै तत्काल नयाँ दरबन्दी सिर्जना गर्न संघ सरकारसँग माग गरेकी छन् । जनकपुरधामस्थित याज्ञवल्क्य संस्कृत विद्यालय ज्ञानकुपको ११७ औं वार्षिकोत्सव समारोहलाई सम्बोधन गर्दै मन्त्री तिवारीले मधेशको शैक्षिक अवस्था सुधारको प्रमुख बाधक शिक्षक अभाव रहेको भनिन् । उनले मधेशका अधिकांश विद्यालयमा विद्यार्थीको चाप

अत्यधिक भएपनि त्यसअनुसार शिक्षक व्यवस्थापन हुन नसकेको बताउँदै वर्तमान संरचना अव्यवहारिक रहेको भनिन् । उनले भनिन् 'हाम्रो बुकाइमा ५० विद्यार्थी बराबर १ शिक्षक हुनुपर्छ । तर, मधेशमा औसतमा ११७ विद्यार्थीका लागि १ शिक्षक मात्र उपलब्ध छन्, यस्तो अव्यवहारिक संरचनाले गुणस्तरीय शिक्षाको अपेक्षा त के कल्पना पनि गर्न सकिदैन ।' मन्त्री तिवारीले संघ सरकारले हालै अघि सारेको १०० बुँदे कार्यक्रमासहित कार्यान्वयन गर्दा शिक्षा सुधारलाई प्राथमिकतामा राख्नुपर्नेमा जोड दिइन् । उनले शिक्षक अभाव समाधानका लागि

या त संघ सरकारले आवश्यक दरबन्दी थप गर्नुपर्ने वा प्रदेश सरकारलाई नै दरबन्दी सिर्जना गर्ने अधिकार हस्तान्तरण गर्नुपर्ने धारणा व्यक्त गरिन् ।

विद्यालयका प्रधानाध्यापक संजय भाले ११७ वर्ष पुरानो इतिहास बोकेको विद्यालयले विभिन्न उतारचढाव पार गर्दै अहिले पुनः शैक्षिक केन्द्रका रूपमा स्थापित हुन सफल भएको बताए । उनले पछिल्लो समय समुदाय र अभिभावकको सक्रिय सहयोगका कारण विद्यालयमा विद्यार्थी संख्या उल्लेखनीय रूपमा बढेको बताए ।

वार्षिकोत्सवको अवसरमा विद्यालयले ११ जना उत्कृष्ट छात्रालाई साइकल वितरण गरेको छ । साथै, कक्षा १२ विज्ञान संकायमा अध्यक्षनरत ९ जना छात्रालाई जनही १० हजार रुपैयाँका दरले छात्रवृत्ति प्रदान गरिएको विद्यालय प्रशासनले जनाएको छ । शिशु कक्षादेखि कक्षा १२ सम्मका उत्कृष्ट विद्यार्थीहरूलाई समेत पुरस्कार वितरण गरिएको थियो ।

पुरुष आत्महत्याको घटनामा वृद्धि

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । मधेश प्रदेशमा आत्महत्या घटना तिब्र रूपमा बढ्दै गएको छ । प्रहरी तथ्यांक अनुसार मधेशमा दैनिक ३/४ जना आत्महत्या गर्ने गरेका छन् । आर्थिक वर्ष २०८०/०८१ देखि चालू आर्थिक २०८२/०८३ को फागुन मसान्तसम्म दुई वर्ष ८ महिनाको अवधिमा ३ हजार ३४८ जनाले आत्महत्या गरेको प्रहरी तथ्यांक छ । आत्महत्या गर्नेमा महिलाभन्दा पुरुषको संख्या बढी रहेको छ । प्रहरीको तथ्यांक अनुसार चालू आ.व. गत २ वर्ष ८ महिनाको अवधिमा पुरुषले एक हजार ३१६ जना, महिला १ हजार २४६ र बालबालिका ७६८ जनाले आत्महत्या गरेको घटना छ ।

मधेश प्रदेशमा आत्महत्या बढ्नुको कारण सामाजिक सञ्जाल, प्रेम सम्बन्धले उत्पन्न तनाव, घरायसी विवाद, लागू औषध सेवन र घरेलु हिंसा लगायतका घटनाले उत्पन्न डिप्रेषण र मानसिक तनाव रहेको अनुसन्धानमा देखिएको अनुसन्धानमा खटिएका प्रहरी अधिकृतहरूको भनाई छ ।

नेपाल प्रहरी प्रधान कार्यालयले उपलब्ध गराएको तथ्यांक अनुसार चालू आ.व. को ८ महिनामा मात्रै ७९३ जनाले आत्महत्या गरेका छन् । जसमा पुरुषको संख्या २८२, महिलाको ३०४ र बालबालिकाको २०७ रहेको छ । बालबालिका मध्ये बालिकाको संख्या मात्रै १७२ जना छ । यस आ.व.मा पुरुषको संख्या कम रहेपनि अन्य वर्षमा बढी छन् ।

चालू आ.व.मा सबभन्दा बढी सिरहाको १३४ छ भने सोही धनुषामा ११२, सर्लाहीमा १११, रौतहटमा १०९ छ । सबैभन्दा कम

संख्या पर्सा जिल्लाको ६९ रहेको छ भने सप्तरीको ८८, महोत्तरीको ७७ र बाराको ९३ रहेको छ ।

चालू आ.व. मा धनुषा, महोत्तरी र पर्सामा आत्महत्यामा गर्नेमा पुरुषको संख्या बढी रहेको तथ्यांकले देखाउँछ । तथ्यांक अनुसार धनुषामा ३७ जना महिला रहेकोमा पुरुषको संख्या ४६ रहेको छ । यस्तै महोत्तरीमा ३६ पुरुष र महिला १९ मात्र रहेको छ भने पर्सामा पुरुष ३० जना र महिला २३ जना रहेको छ ।

आ.व. २०८१/०८२ मा जम्मा १ हजार २६१ जनाले आत्महत्याको घटनामा पुरुषको संख्या ४७८, महिलाको ४७२ र बालबालिकाको ३११ रहेको छ । तथ्यांक अनुसार यस आ.व.मा सबभन्दा बढी धनुषामा २०७ र सबभन्दा कम पर्साको १०९ संख्या रहेको छ । अन्य जिल्लाहरूमा क्रमशः सर्लाहीमा २०२, सिरहामा १८७, महोत्तरीमा १४६, बारामा १४३, रौतहटमा १४२ र सप्तरीमा १३० रहेको छ । यस वर्षमा पनि आत्महत्या गर्नेमा बारा, रौतहट र महोत्तरीमा पुरुषको संख्या बढी छ । बारामा

६९ पुरुष र ४३ महिला, रौतहटमा ४७ पुरुष र ४५ महिला, महोत्तरीमा ५६ पुरुष र ४७ महिला रहेका छन् ।

त्यस्तै २०८०/०८१ मा जम्मा १ हजार २९४ जनाले आत्महत्या गरेको प्रहरीको तथ्यांक छ । यस आर्थिक वर्षमा आत्महत्या गर्नेमा पुरुषको संख्यामा बढी छ । ५५६ जना पुरुषले आत्महत्या गरेको हो । महिलाको संख्या ४७० छ भने बालबालिकाको संख्या २६८ रहेको छ । यस आ.व.मा सबभन्दा बढी सर्लाहीमा २०६ जना र सबभन्दा कम सप्तरीको ११७ जना संख्या रहेको छ । अन्य जिल्लाहरूमा सिरहामा २ सय, धनुषामा १६०, महोत्तरीमा १३२, रौतहटमा १२९, बारामा १६५ र पर्सामा १२३ जनाले आत्म गरेको छ ।

यस वर्ष सिरहा, सप्तरी, धनुषा, पर्सा र महोत्तरी सहित ५ जिल्लामा पुरुषले आत्महत्या गरेको घटना छ । प्रहरीको तथ्यांक अनुसार सिरहामा ८३ पुरुष र ७९ महिला, सप्तरीमा ५५ पुरुष र ४७ महिला, धनुषामा ७६ पुरुष र ५०

मानसिक तनाव, पारिवारिक घरेलु विवाद, दाइजो प्रथा, प्रेम र विवाहबाहेक परम्बन्धसँग जोडिएका घटनाहरू आत्महत्याका प्रमुख कारण रहेको छ । जसमा महिलाभन्दा बढी पुरुषको संख्या रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका अनुसन्धान प्रहरी अधिकृत अर्जुन खतिवडाको भनाई छ ।

उनका अनुसार मधेशमा महिलातर्फ दाइजो प्रथा, घरेलु हिंसा, मानसिक तनाव र घरायसी विवाद प्रमुख समस्या हुन् । यस्तै पुरुषतर्फ बेरोजगारी, श्रीमान-श्रीमतीबीचको सम्बन्ध समस्या, लागू औषध तथा मादक पदार्थ सेवन र पारिवारिक तनावका कारण आत्महत्या गर्ने प्रवृत्ति बढ्दो छ ।

आत्महत्याको घटना दिनानुदिना बढ्दै जानुको प्रमुख कारणहरूले उत्पन्न डिप्रेषण र मानसिक तनाव रहेको मनोचिकित्सक डा. रबिन भाले बताउँछन् । डिप्रेषण र मानसिक तनावबाट राहत पाउन लागू औषध तथा मादक पदार्थ सेवनको आदि भई आत्महत्यासम्म पुग्छन्, अर्को कारण साइकोसिस पनि हुन् ।

उनी थप्दै भन्छन् 'जहाँसम्म बालबालिकाको कुरा हो तिनीहरूमा पनि मोबाइल र टेलिभिजन लगायतका मनोरञ्जनात्मक इलेक्ट्रोनिक साधनले बढी बालबालिका डिप्रेषण र साइकोसिसको अवस्थामा पुग्ने गरेका छन् । ती अवस्थामा पुग्दा अभिभावकले सम्भाव्यता त्यसलाई दबाव महसूस गर्नु, उमेर नपुग्दै अवैध वा प्रेम सम्बन्धमा पर्दा अभिभावकको दबाव थपे नसकी आत्महत्या रोक्ने गरेको मेडिकल साइन्स अनुसन्धानमा देखिन्छ ।'

मधेश प्रदेशमा बेरोजगारी,

सीमामा सन्तुलित नीति अपनाउन आग्रह

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । मधेश प्रदेश सरकारका अर्थमन्त्री महेश प्रसाद यादवले भारतबाट सामान आयातमा सन्तुलित नीति अपनाउन संघीय सरकारसँग आग्रह गरेको छ ।

हाल लागू गरिएको भन्सार सम्बन्धी व्यवस्थाका कारण सीमा क्षेत्रका नागरिकको दैनिक जीवनमा असहजता बढ्दै गएको भन्दै अर्थमन्त्री यादवले एकसय रुपैयाँभन्दा बढीको सामान खरीद भन्सार तिर्नुपर्ने व्यवस्थाले दुबै देशबीच सदियौँदेखि स्थापित बेटीरोटीको सम्बन्धमा समेत असर परेको भनी संघीय सरकारलाई ध्यानाकर्षण गराएको छ ।

अर्थमन्त्री यादवले सोमबार जारी गरेको ध्यानाकर्षण वक्तव्यमा सीमा क्षेत्रमा लागू भएका नीतिको कारण सामान्य आवतजावत तथा दैनिक उपभोग्य वस्तुको ओसारपसारमा समस्या देखिएको बताएका छन् । उनका अनुसार यो व्यवस्थाले स्थानीय नागरिकको जीवनयापन कठिन बन्दुक साथै नेपाल भारतबीचको ऐतिहासिक, सामाजिक र सांस्कृतिक सम्बन्धमा असहजता सिर्जना गरिरहेको छ ।

उनले यस विषयमा वस्तुस्थितको यथार्थ अध्ययन गरी नागरिकमैत्री, व्यवहारिक र सन्तुलित नीति अवलम्बन गर्न नेपाल सरकार तथा सम्बन्धित निकायसँग आग्रह गरेका छन् । सीमा क्षेत्रका जनताको संवेदनशीलतालाई मध्यनजर गर्दै नीतिगत निर्णय हुनुपर्ने उनको भनाई छ । त्यसैगरी, मधेश प्रदेशका विभिन्न स्थानमा सडक तथा सडक पेटी व्यवस्थापनका क्रममा साना तथा निम्न आय भएका व्यवसायी प्रभावित भइरहेको विषयमा पनि उनले

चिन्ता व्यक्त गरेका छन् ।

पछिल्लो समय प्रदेश सरकारद्वारा अव्यवस्थित बजार तथा फुटपाथ व्यवस्थापनका नाममा वैकल्पिक व्यवस्था नगरी चालिएका कम्पले साना व्यवसायीको रोजगारीमा प्रत्यक्ष असर परेको उनको भनाई छ ।

अर्थमन्त्री यादवका अनुसार स्पष्ट विकल्प बिना गरिने यस्ता कार्यले साना उद्यमीको आर्थिक अवस्था थप जटिल बनाउने जोखिम रहेको छ । सडक व्यवस्थापन आवश्यक भए पनि प्रभावित व्यवसायीको पुनःस्थापनाका लागि ठोस योजना अनिवार्य हुनुपर्नेमा जोड दिएका छन् ।

उनले नेपाल सरकार, गृह मन्त्रालय तथा सम्बन्धित निकायको ध्यानाकर्षण गराउँदै दुवै विषयमा आवश्यक समन्वय, संवाद र दीर्घकालीन समाधानको खोजी गर्न आग्रह गरेका छन् ।

बागमतीमा अवैध उत्खन्न

टुडे समाचारदाता

मलंगवा । सर्लाहीस्थित बागमती खोलाको मलाहटोल तथा हैरिया घाटमा मनपरी रूपमा नदीजन्य पदार्थ (मिट्टी, बालुवा) उत्खन्न भइरहेको पाइएको छ ।

अवैध तथा अन्धधुन्ध उत्खन्न भइरहेको गुनासो बढेपछि सर्लाहीका प्रतिनिधिसभा सदस्य नरेन्द्र साह कलवार, प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामुप्रज कडरिया तथा सुरक्षा निकायका प्रमुखसहितको टोली अनुगमन गरेको छ ।

अनुगमनको क्रममा सर्लाहीतर्फ बरहथवा नगरपालिका-१, हजरियास्थित सहनीटोल घाट र रौतहटको गढीमाई नगरपालिका तथा वृन्दावन नगरपालिका क्षेत्रअन्तर्गत पर्ने हैरिया घाटमा अनियोजित उत्खन्न भइरहेको देखिएको हो । अनुगमन टोली पुनसाथ

उत्खन्नमा संलग्न एक दर्जनभन्दा बढी टिपर र जेसिबी रौतहटतर्फ भागेको बताइएको छ । रौतहटको गढीमाई र वृन्दावन नगरपालिकाले सो क्षेत्रमा नदीजन्य पदार्थ उत्खन्नका लागि ठेक्का लगाएका छन् ।

सर्लाहीतर्फ बरहथवा नगरपालिकाले ठेक्का लगाउने प्रयास असफल भएपछि रौतहटतर्फबाट अनियोजित रूपमा उत्खन्न भइरहेको पाइएको छ । बागमती नदीको मलाहटोल र हैरिया घाट क्षेत्रमा जुई जिल्लाका स्थानीय तहबिच सीमा विवादसमेत रहेको छ ।

सीमा विवादको फाइदा उठाउँदै रौतहटपडिवाट सर्लाहीतर्फ तटबन्धको नजिकै आएर अन्धधुन्ध उत्खन्न भइरहेको बरहथवा नगरपालिका-१, हजरियाका वडाध्यक्ष राकेश सहनीले जानकारी दिएका छन् । जथाभावी

उत्खन्नका कारण बागमती खोलामा दर्जनौँ स्थानमा ठुला खाल्डा बनेका छन् ।

सर्लाहीका प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामुप्रज कडरियाले अनुगमनका क्रममा मनपरी उत्खन्न भएको पाइएको बताए । उनले भने 'तत्कालै रौतहटका प्रमुख जिल्ला अधिकारीसँग टेलिफोन संवाद गरी आवश्यक पहल गरिएको छ ।'

उता, रौतहटका प्रमुख जिल्ला अधिकारी दिनेशसागर भुसालले उक्त क्षेत्रमा सीमा विवाद समाधान र अनियोजित उत्खन्न रोक्न बुधवार दुवै जिल्लाका जनप्रतिनिधि, सुरक्षा अधिकारी तथा सरोकारवालासँग छलफल गरिने बताएका छन् । उनका अनुसार सीमा विवादका कारण दुवै पक्षले आ-आफ्नो क्षेत्र दाबी गर्दै आएका छन् ।

पर्खाल खस्दा महिलाको मृत्यु

टुडे समाचारदाता

लहान । शनिवार साँझ आएको हावाहुरी र वर्षाका कारण घरको पर्खाल खस्दा सिरहाको सखुवानानकारकट्टी गाउँपालिका-२ मकुरामपुरमा एक महिलाको मृत्यु भएको छ ।

साँझ करिब ८ : ४५ बजे घरको पर्खाल भत्काउँदा पुरिएर करिब ६० वर्षीया किमुनवती यादवको मृत्यु भएको हो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय सिरहाका प्रवक्ता एवं डिएसपी रमेशबहादुर पालका अनुसार घटनाको जानकारी पाएपछि इलाका प्रहरी कार्यालय मधेशवारीको टोली घटनास्थल पुगेर विवरण संकलन गरेको थियो ।

मृतकको शव घरमै राखिएको तथा घटनास्थल सुरक्षित गरिएको प्रहरीले जनाएको छ । घटनास्थल इलाका प्रहरी कार्यालय

मधेशवारीबाट करिब ४.५ किलोमिटर पश्चिममा पर्दछ ।

महोत्तरीको जलेश्वर नगरपालिका ९ स्थित प्रकौली चोक नजिक हावाहुरीकै समयमा रुख एक टेम्पुमाथि ढल्दा २ जनाको मृत्यु भएको थियो भने त्यसमा सवार चालकसहित अन्य चारजना घाइते भएको थियो ।

हावाहुरीले जलेश्वरमा विद्युतिय पोल, घरका पर्खाल सहितका भत्किएर व्यापक क्षति भएको छ । शनिवार साँझ हावाहुरीकै बेलादेखि आइतवार साँभसम्म विद्युत अवरुद्ध रहेको जनाइएको छ । विद्युत प्राधिकरण जलेश्वरका अनुसार विभिन्न स्थानमा पोल भत्किंदा मरम्मत सम्भार भइरहेको कारण विद्युत रहेको छ ।

रौतहटमा ११४ सवारी दुर्घटना

टुडे समाचारदाता

रौतहट । रौतहटमा भएको चैत महिनाको अवधिमा ११४ वटा सवारी दुर्घटना भएका छन् । जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटको तथ्यांक अनुसार गत चैत महिनामा मात्रै जिल्लाका विभिन्न ठाउँमा ११४ वटा सवारी दुर्घटना भएका हुन् । ती दुर्घटनामा तीन जनाको मृत्यु भएको छ ।

सवारी दुर्घटनामा १६९ वटा सवारीसाधन संलग्न रहेको, तीन जनाको मृत्यु भएको, १७८ जना घाइते भएको तथा १७८ जनाको प्रहरीद्वारा उद्धार गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता तथा प्रहरी नायब उपरीक्षक विष्णुप्रसाद बस्न्यालले जानकारी दिएका छन् । उनका अनुसार चालकको लापरवाहीका कारण ८७ वटा, सवारी साधनको कारण १ वटा

तथा पैदल यात्रीको कारण २६ वटा गरी कुल ११४ वटा दुर्घटना भएका हुन् । ट्राफिक नियम उल्लङ्घन गरी सवारी चलाउने एक हजार ११० जना चालकलाई कारबाही गरी ११ लाख ५३ हजार रुपैयाँभन्दा बढी जरिवाना असुल गरिएको पनि उनले बताए ।

सवारी दुर्घटना न्यूनीकरण गर्न ट्राफिक प्रहरी कार्यालय र नेपाल प्रहरीले समय-समयमा ट्राफिक नियमसम्बन्धी जनचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको छ । साथै जिल्ला सदरमुकाम गौर-चन्द्रपुर सडक खण्ड, पूर्व-पश्चिम राजमार्ग, गौर-नीपरा सडक खण्डलगायत विभिन्न स्थानमा ट्राफिक चेकजाँच कडाइ गरिएको र नियम उल्लङ्घन गर्ने चालकलाई कानुनअनुसार कारबाही गरिँदै आएको प्रवक्ता बस्न्यालले जानकारी दिए ।

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डू । नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको नयाँ नेतृत्व चयन गर्नका लागि निर्वाचनको मिति तोकिएको छ । विनोदकुमार शर्माको नेतृत्वमा रहेको तदर्थ समितिले असार २४ र २५ गते निर्वाचनको मिति तोकिएको हो ।

रेडक्रसले वैशाख २६ गतेदेखि जेठ ४ गतेसम्म सबै पालिका शाखा, जेठ १५ गते जिल्ला शाखा, असार २ गते सातै प्रदेश समितिको निर्वाचनको कार्यतालिका बनाएको छ । आगामी निर्वाचनमा युवा तथा महिलाको नेतृत्वदायी भूमिका सुनिश्चित गर्न विशेष प्राथमिकता दिएको रेडक्रसले जनाएको छ ।

महिला र १८ वैशाख ३० वर्ष उमेर समूहका युवाहरूका लागि उम्मेदवारी मनोनयन दर्ता नि:शुल्क गरिएको रेडक्रसको निर्वाचन आयोगले जानकारी गराएको छ । परोपकारी संस्था नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको अध्यक्षका लागि प्रतिस्पर्धा गर्ने उम्मेदवारलाई ५१ हजार रुपैयाँ तोकिएको छ । केन्द्रीय पदाधिकारीमा प्रतिस्पर्धा गर्नका लागि ३५ हजार रुपैयाँ तोकिएको

छ भने केन्द्रीय सदस्यका लागि १० हजार रुपैयाँ निर्धारण गरिएको छ । संस्थाको निर्वाचन नियमावली संशोधन गरेर उम्मेदवार शुल्क बढाइएको हो । शर्मा नेतृत्वमा रहेको तदर्थ समितिले विधान र निर्वाचन नियमावली संशोधन गरेको हो । संशोधित विधानअनुसार पाँच तहमा संस्थाको संरचना

हुनेछ । केन्द्र, प्रदेश, जिल्ला, पालिका र उपशाखा हुने गरी संरचना हुने व्यवस्था गरिएको छ । केन्द्रीय समिति १९ सदस्यीय हुनेछ । १९ जनाको केन्द्रीय समितिमा पाँच जना पदाधिकारी हुने व्यवस्था गरिएको छ । केन्द्रीय समिति यसअघि ३३ सदस्यीय हुने व्यवस्था थियो । प्रदेश सभापतिमा

शान्ति र सद्भाव कायम गरौं ।

- शान्ति, अहिंसा र करुणालाई जीवनमा अपनाऔं,
- द्वेष, हिंसा र घृणालाई त्यागीमेलामिलापरसहिष्णुता बढाऔं,
- सत्य, सदाचार र नैतिक मार्गमा हिँडौं,
- सबै प्राणीप्रति दया, प्रेम र सहानुभूति राखौं,
- मद्यपान, लागूपदार्थ तथा नकारात्मक बानीबाट टाढा रहौं,
- समाजमा शान्ति, सद्भाव र एकताको वातावरण निर्माण गरौं,
- ध्यान, साधना र आत्मचिन्तनमार्फत सकारात्मक जीवनशैली अपनाऔं,
- बुद्धका सन्देशहरूलाई नयाँ पुस्तासम्म पुऱ्याऔं,
- सरल, संयमित र अनुशासित जीवन जिकन प्रेरित होऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड